

அருள் ஓள்

சுவாமி விவேகானந்தர் யாழ்ப்பாணம்
விஜயம் செய்த 125 வது ஆண்டு
நிறைவு சிறப்பு மலர்.

இதழ் 160

தை 2022

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

சென்னை, Tamil Nadu, India
நெல்லைப்பாறை, இலங்கை.
noolaham.org | aavanaham.org

சிவத்தமிழ்ச்செல்வியின் பிறந்தநாள் அறக்கொடை வழங்கல்

அருள் ஒளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்

கலாநதி. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்

திரு. ப. சேயோன் அவர்கள்

வெளியீடு: ஸ்ரீ துர்க்காதேவ் தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை, திலங்கை.

தை - 2022 மாதமலர்

T.P : 021 321 3151, 021 224 1909

e.mail: thurkaiammantemple@gmail.com

face book: @tellidurga

மத்வ இல: ISSN 2362 - 0587

ISBN 978 - 955 - 23 - 0019 - 3

சுவாமி விவேகானந்தரின் இலங்கை விஜயம் ஏற்படுத்திய மறுமலர்ச்சி

இந்து மதத்தின் பெருமையை உலகறியச்செய்த ஆன்மிகப் பெரியவர் சுவாமி விவேகானந்தரை யாரும் மறந்து விடமுடியாது. முப்பத்தொன்பது வயது வரை வாழ்ந்த இத்துறவி சாதித்தவை ஏராளம். அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற உலக ஆன்மிக மாநாட்டில் உரையாற்றிய பின் தாயகம் திரும்பும் வழியில் 1897ம் ஆண்டு சுவாமிகள் இலங்கை வந்தார். சுவாமிகள் இலங்கை வந்ததனால் எம் சமூகத்திடையே பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. சுவாமிகள் சேர். குமாரசாமி தலைமையில் கொழும்பில் ஆற்றிய உரை கொழும்பு வாழ் சைவ மக்களை நிறுவன ரீதியாக சமயப்பணியை தொடர வைத்தது. சுவாமிகள் கண்டி, மாத்தளை, அநுராதபுரம் என ஆன்மிக பயணம் செய்து யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் சுவாமிகளை வரவேற்பதற்கு பெரும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நாவற்குழியில் இருந்து யாழ்ப்பாண நகரம் வரை மாவிலை, தோரணங்கள், நிறைகுடங்கள் வைக்கப்பட்டு மக்கள் காத்திருந்தனர். இரவு 7.30 மணியளவில் தீவட்டிகளை கொழுத்தி இளைஞர்கள் யாழ்/ வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயிலுக்கு சுவாமிகளை அழைத்து வந்தனர். நாவற்குழியில் மக்களின் எழுச்சி கண்ட சுவாமிகள் குதிரைக் கோச்சவண்டியிலிருந்து இறங்கி மக்களோடு மக்களாக கால்நடையாக வந்தார்.

யாழ் இந்துக்கல்லூரி முகாமைத்துவத்தைச் சேர்ந்த அப்புக்காத்து நாகலிங்கம் அவர்கள் வரவேற்பு ஏற்பாடுகளை கவனித்தார். இந்துக்கல்லூரி வளாகத்தில் சுமார் 15000 மக்கள் கூடியதாக இந்து சாதனப் பத்திரிகை சான்று

சுறுகிறது. சுவாமிகள் 01 மணித்தியாலமும், 40 வினாடிகளும் சுற்றிச் சுற்றி நடந்து ஆற்றிய உரை மிகவும் பெறுமதியானது. இந்துக்களின் பண்பாட்டையும் இந்து பாரம்பரியத்தையும் இந்து தத்துவக்கோட்பாட்டையும் சாறு பிழிந்து வழங்கினார். அவரது உரைக்கு பின்பு இலங்கை சைவத் தமிழர்களிடையே பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது.

ஒரு காலத்தில் உயர்ந்த சாதியினருக்கு மட்டும் கல்வி என்ற நிலை சுவாமிகளின் வருகைக்கு பின்பு மாற்றம் பெற்றது. எல்லோருக்கும் கல்வி என்ற நிலை ஏற்படத் தொடங்கியது. சுவாமிகள் உருவாக்கிய இராமகிருஸ்ணமிஷன் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் சுமார் 17 பாடசாலைகளை உருவாக்கியது. மயில்வாகனம் என்ற இளைஞன் விபுலானந்த அடிகள் என்ற நாமத்தோடு உயர்ந்த பணிகள் ஆற்றுவதற்கு இராமகிருஸ்ண மிஷன் வித்திட்டது. அனூராதபுரம், கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் விவேகானந்த கல்லூரிகள் உருவாகின. கொழும்பில் விவேகனந்த சபை என்ற பெயரில் ஓர் உன்னத அமைப்பு உருவாகியது. இவற்றினால் பலரது வாழ்வு சிறப்பு பெற்றது. சுவாமிகளின் இலங்கை விஜயத்தின் 124வது ஆண்டு குறித்து பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இலங்கை முழுவதும் நடைபெற்று வருகிறது. வீரத்துறவியின் இலங்கை விஜயம் நீளநினைந்து போற்றவேண்டிய விடயம் ஆகும்.

உ

அம்பாள் துணை

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தலைவாசற் கோபுரத் திருப்பணி

ஸ்ரீ துர்க்கை அம்பாளின் தலைவாசற் கோபுரத்

திருப்பணிக்கான அன்பளிப்புக்களை

பின்வரும் வங்கிக் கணக்கின் மூலம்

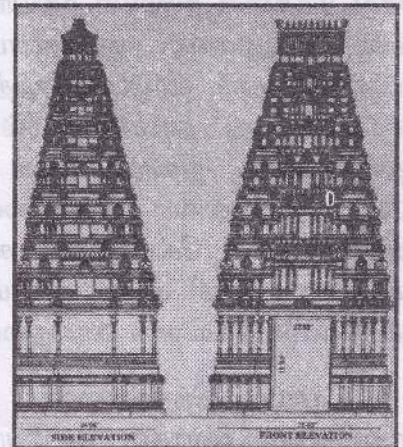
செலுத்தலாம். அல்லது தேவஸ்தான

அலுவலகத்தில் நேரடியாக வுலங்கி

பற்றுசீட்டினை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இலங்கை வங்கி, சுன்னாகம்.

கணக்கு இலக்கம்: 77683985

இந்துசமயத் துறவி சுவாமி விவேகானந்தர் யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் ஆற்றிய உரை.

விஷயமோ மிகப்பெரிது. காலமோ குறுகியது. ஒரு உபன்னியாசத்தில் இந்து மதக்கொள்கைகள் அனைத்தையும் எடுத்துரைக்க முடியாது. ஆதலால் என்னாலியன்ற வரையில் எளிய நடையில், அதன் முக்கிய அம்சங்களை மாத்திரம் எடுத்துச் சொல்ல முயற்சி செய்கிறேன். இந்துக்கள் என்று நம்மை நாம் அழைத்துக் கொள்வது இப்பொழுது வழக்கமாயிருக்கிறது. ஆனால் அதன் பொருள் வேறு. சிந்து நதியை ஹிந்து என்று பழங்காலப் பாரசீகர்கள் உச்சரித்தார்கள். சிந்து நதிக்கு அக்கரையிலிருப்பவர்களை ஹிந்துக்கள் என்று அவர்கள் அழைத்தார்கள். அந்தப்பெயர் இன்னும் வழங்கி வருகிறது. முகம்மதியர் ஆட்சியின் போது அப்பெயரையே நாம் ஏற்றுக் கொண்டோம். இப்பெயரை ஏற்றுக்கொள்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அதற்குமுன் கொடுக்கப்பட்ட பொருள் இப்பொழுது மாறிவிட்டதென்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அவ்வார்த்தையின் பழைய பொருளின் படி அது, சிந்து நதிக்கு இக்கரையிலிருக்கும் நம்மதத்தைப் பின்பற்றாத முகம்மதியர்களையும் கிறிஸ்தவர்களையும் கூடக் குறிக்கலாம். எனவே தான் அப்பெயரை உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. இதை உபயோகிக்க விரும்பவில்லையெனில், வேறு எப்பெயரை உபயோகப்படுத்துவது? வைதீகர்கள், அதாவது வேதத்தைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் என்று சொல்லலாம். வேதாந்திகள் அதாவது வேதாந்தத்தைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் என்று சொல்வது இன்னும் பொருத்தமாக இருக்கும். எல்லா மதங்களும் கடவுளால் அருளப்பெற்றதென்று கருதப்படும் சில நூல்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. அந்நூல்கள் அம்மதங்களுக்கு அடிப்படையாகலிருந்து வருகின்றன. இவைகள் அனைத்திலும் பழமையானவை நம் வேதங்களென்பது மேல் நாட்டு ஆராய்ச்சிக்காரர்களின் முடிவு. ஆதலால் வேதங்களைப்பற்றி நாம் கொஞ்சம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வேதங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்நூல்கள் மனிதர்களால் உண்டாக்கப்பட்டவையல்ல. அவை எப்பொழுது எழுதப்பட்டவையென்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. ஒருவரும் நிர்ணயம் செய்யவும் முடியாது. நம் ஐதீகத்தின்படி அவை சாக்ஷதமானவை. ஒரு முச்சுரியமான விஷயத்தை நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். உலகிலுள்ள மற்றெல்லா மதங்களும் ஒரு தெய்வம் அல்லது தெய்வத்தின் அருள் பெற்ற ஒருவர் செய்த உபதேசங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் வேதங்கள் எந்தத் தனி மனிதனுடைய உபதேசங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவைகள் கடவுளைப்பற்றிய ஞானத்தையுடையதாய்விருப்பதால், அவை சாக்ஷதமாக இருந்து, அவைகளே நம்மதத்திற்கு அதிகாரமாகவும் விளங்குகின்றன. அவை ஒருகாலத்தில் உண்டாக்கப்பட்டனவென்று சொல்ல முடியாது. அவை என்றும் அழியாமலிருப்பவை. உலகம் ஆரம்பமும் முடிவுயின்றி சாக்ஷதமாக விருப்பது போல், கடவுளைப்பற்றிய இந்த ஞானமும் அழிவற்றது. இந்த

ஞானத்திற்குத் தான் வேதம் என்று பெயர். வேதாந்தம் என்று சொல்லப்படுகிற இவ்வுண்மைகள் ரிஷிகளால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை. ஆத்மீக உண்மைகளைக் காணும் பெரியோர்கள் ரிஷிகளாகக் கருதப்பட்டார்கள். அந்த உண்மை அவர்களுடையதென்று நினைக்கக் கூடாது. வேதத்தில் ஒரு மொழி ஒரு ரிஷியிடமிருந்து வந்ததெனில் அதை அவர் எழுதினார் அல்லது தன் மனதிலிருந்து உண்டாக்கினார் என்று நினைக்கலாகாது. முன்னமேயே கற்பகோடி காலமாக அவ்வுண்மை இருந்து வந்திருக்கிறது. அவர் அதைக் கண்டார். அவ்வளவு தான். ரிஷிகள் ஆத்மீக உண்மைகளைக் கண்டுபிடிப்பவர்கள்.

வேதங்கள் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை கர்மகாண்டம் ஞானகாண்டம் என்பன. கர்மகாண்டம் பலவிதமான யாகங்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறது. இந்தப் பாகங்கள் தற்காலத்தில் சாத்தியமானவையல்ல வென்று விடப்பட்டவை, இன்னும், மனிதனுடைய கடமைகள், இல்லற தருமம், துறவற தருமம் முதலியவைகளைப் பற்றியும் வேதங்கள் சொல்லுகின்றன. இவை இன்றும் பெரும்பாலும் பின்பற்றப்படுகின்றன. ஞானகாண்டத்தில் தான் தம் மதத்திற்கு அடிப்படையான வேதத்தின் சாரம் இருக்கிறது. வேதத்தின் சாரம் தான் வேதாந்தம் எனப்படுவது. வேதாந்தத்தில் உபநிடதங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இந்து மதத்திலுள்ள எல்லாப் பிரிவினர்களும் துவைதிகள் விசிஷ்டாதுவைதிகள் அல்வது அத்வைதிகள், சைவர்கள், வைணவர்கள், சாக்தர்கள், சௌரர்கள் அல்லது கணபதியர்கள் முதலிய அனைவரும் உபநிடதங்களின் அதிகாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தங்கள் விருப்பம் போல் அவைகளுக்குப் பொருள் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அவைகளின் அதிகாரத்தை ஏற்றுத்தானாக வேண்டும். இதன் காரணமாகத்தான் இந்து என்பதற்குப் பதிலாக வேதாந்திகள் என்று தம்மை அழைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். நம்முடைய ஆசாரியர்கள் அனைவரும் வேதாந்தத்தின் அதிகாரத்தை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் தற்கால மத ஆசாரங்களின் ஆரம்பம் அனைத்தும் உபநிடதங்களில் இருப்பதை நன்கு கற்றவர்கள் உணர்வார்கள். உபநிடதங்கள் நம்மக்கள் மனதில் மிக ஆழ்ந்து பதித்திருக்கின்றன. நம்மிடமுள்ள சில குருரமான அனுஷ்டானங்கள் கூட உபநிடதங்களின் உண்மைகளை உருவகங்களின் மூலம் ஸ்தூலமாக வெளிப்படுத்தச் செய்த முயற்சிகளாகவிருக்கின்றன. இதைக்காண ஆச்சரியமாயிருக்கும். நம் வீடுகளில் செய்யப்படும் பூசனை முறைகளில் கூட உபநிடதக் கருத்துகள் கலந்திருக்கின்றன. இங்ஙனம் பூஜா முத்திரைகளாகவும் வேறு ரூபங்களிலும் இவை நாடு முழுவதும் வியாபித்திருக்கின்றன.

வேதாந்தத்திற்கு அடுத்த படியில் ஸ்மிருதிகள் இருக்கின்றன. இவைகளும் பெரியோர்களால் எழுதப்பட்டவை யெனினும் இவை வேதாந்தத்திற்கு உட்பட்டவை. வேதாந்தத்திற்கு முரணாக ஏதாவது ஸ்மிருதியிலிருந்தால், அந்த ஸ்மிருதியை நிராகரிக்க வேண்டும். அத்தகைய ஸ்மிருதிக்கு யாதொரு அதிகாரமும் இல்லை. ஸ்மிருதிகள் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபடுவதைக் காண்கிறோம். சில ஸ்மிருதிகள் சத்தியயுகத்திலும், சில திரேதாயுகத்திலும், சில துவாபரயுகத்திலும் சில கலியுகத்திலும் பின்பற்றப்பட வேண்டுமெனப் படிக்கிறோம். நம்தேசத்தின் நிலைமையும் சந்தர்ப்பங்களும் மாற, அத்துடன் மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களும் மாறின. எனவே மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களைப் பாசுபடுத்தும் பொருட்டுத்

தோன்றிய இந்த ஸ்மிருதிகளும் மாறவேண்டியிருந்தன. வேதாந்தத்தில் சொல்லப்படும் நம் மதத்திற்கு அடிப்படையாக விருக்கும் ஆத்மீகத் தத்துவங்கள் என்றும் மாறாதவை. ஏனெனில், அவை என்றும் மாறமுடியாத மனிதனிடத்திலும் இயற்கையிலுமிருக்கும் சாக்ஷாத்மான தத்துவங்களின் மேல் நிற்கக் கூடியவை. அவை ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்னும் அப்படியே தானிருந்தன. இன்னும் பல்லாயிரக் கணக்கான வருஷங்களுக்குப் பின்னும் அப்படியே தானிருக்கப் போகின்றன. ஆனால் சமூகத்தைப்பற்றியிருக்கும் சில மதக்கோட்பாடுகள் சமூக மாறுதல்களுடன் மாறியாக வேண்டும். அவை ஒரு காலத்தில் நன்மை செய்து, வேறு ஒரு காலத்தில் பயனற்றுப் போய் விடலாம். உதாரணமாக ஒரு காலத்தில் ஓர் உணவு நல்லதெனச் சொல்லப்படுகிறது. சீதோஷ்ண ஸ்திதியும் சுற்றுப்புறங்களும் மாறுபடலாம். அத்துடன் உணவும் மாறவேண்டியிருக்கலாம். எனவே ஸ்மிருதியும் அதற்குத் தகுந்தவாறு மாறிற்று. இங்ஙனமே தற்காலத்திலும் மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டியிருந்தால் அவைகளை அவசியம் செய்யத்தான் வேண்டும். பெரியோர்கள் தோன்றி அதற்கு வழிகாட்டுவார்கள். ஆனால் நம்மதத்தின் அடிப்படையான கொள்கைகள் எள்ளளவும் மாறா.

இவைகளுக்குப் பிறகு புராணங்களிருக்கின்றன. இவை உலக சிருஷ்டி, சரித்திரம் முதலிய விஷயங்களைப்பற்றியும், பல தத்துவங்களைப்பற்றியும் உருவகப்படுத்திச் சொல்லுகின்றன. வேதகளைச் சாதாரண மக்களுக்குச் சுலபமாக விளக்குவதற்காக இவை எழுதப்பட்டன. வேதங்களின் பாஷை மிகப் பழமையானது. பெரிய பண்டிதர்களால் கூட எப்பொழுது எழுதப்பட்டனவென்று கண்டுபிடிக்க முடியாது. புராணங்கள் அக்காலத்து மக்களின் பாஷையில் எழுதப்பட்டன - அதாவது தற்கால சமஸ்கிருதத்தில் சாதாரண மக்களுக்கு தத்துவ சரஸ்திரம் எளிதில் புரியாது. எனவே இவ்வுயர்ந்த உண்மைகள், மக்கள் எளிதில் அறிந்து கொள்ளத்தக்க முறையில் பெரியோர்களுடைய வாழ்க்கைக் கதைகள் வாயிலாகவும் சரித்திரத்தின் வாயிலாகவும் எழுதப்பட்டன. இப்புராணங்களை எழுதிய பெரியோர்கள் ஆத்மீகத் தத்துவ உண்மைகளை இம்முறையில் புகட்ட முயற்சி செய்தார்கள்.

இவைகளைத் தவிர தந்திர (Tantras) நூல்களிருக்கின்றன. சில அம்சங்களில் இவை புராணங்களை ஒத்திருக்கின்றன. சில தந்திரங்களில் கர்ம காண்டத்தில் காணப்படும் பழைய யக்ஞங்களைப் பழச்சகத்திற்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இவையனைத்தும் இந்துக்களின் மதசம்பந்தமான சாஸ்திரங்களாக விருக்கின்றன. ஒரு சமூகம் இவ்வளவு சாஸ்திரங்களை உடைத்தாயிருந்து, அது தன் சக்தியில் பெரும் பகுதியை ஆன்மிக விஷயங்களிலும் தத்துவ ஆராய்ச்சியிலும் செலவு செய்து கொண்டிருக்கும் போது, அதில் இவ்வளவு அதிகமான உட்பிரிவுகள் இருப்பது ஆச்சரியமான விஷயமன்று இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான அதிக உட்பிரிவுகள் இல்லாமையே ஆச்சரியமான விஷயமாகும். இவ்வுட்பிரிவுகள் ஒன்றுக் கொன்று சிற்சில விஷயங்களில் வேறுபட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் வேறுபாடுகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்குப் போதுமான காலம் நமக்கில்லை. இவையனைத்திற்கும் அடிப்படையாக விருக்கக் கூடியதும், ஒவ்வொரு இந்துவும் ஏற் வேண்டியதுமான முக்கியமான தத்துவங்கள் சில உள. அவற்றை இங்கு எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

முதலாவதாக உலக சிருஷ்டியை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். இந்த இயற்கை-பிரகிருதி, மாயை என்று பலவாறாக அழைக்கப்படுவது ஆரம்பமும் முடிவு மற்றும் ஏதோ ஒருநாள் கடவுள் வந்து இவ்வுலகை உண்டாக்கினார். அதற்குப் பிறகு உறங்கப்போய் விட்டார் என்பதல்ல. அது உண்மையாக இருக்க முடியாது. இயற்கையின் ஆக்கும் சக்தி இடைவிடாமல் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஓய்வின்றி செய்து கொண்டே இருக்கிறார். கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சொல்லுவதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். “நான் ஒரு கணமேனும் வேலை செய்யாமலிருந்தால், உலகம் அழிந்து விடும். நம்மைச் சுற்றிலும் அல்லும் பகலும் வேலை செய்து வரும் ஆக்கும் சக்தி ஒரு வினாடி நின்றாலும் உலகம் அழிந்து விடும்”. அகிலமும்தும் அச்சக்தி வேலை செய்யாத காலமே கிடையாது ஆனால் அது மாறி மாறி அழிந்தும் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும். சிருஷ்டியென்ற பதத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் சரியான வார்த்தை இல்லை. அதற்காக வழங்கப்படும். ஆங்கில வார்த்தை (Creation) ஒன்று மின்மையிலிருந்து உலகம் உண்டாக்கப்பட்ட தென்ற பொருள் கொடுக்கிறது. இதை நம்பும்படி சொல்லி உங்கள் அறிவை நான் அவமதிக்கமாட்டேன். நம் சாஸ்திரங்களின்படி, இயற்கை சில சமயங்களில் குட்சமமாகி அடங்கி விடுகிறது. கொஞ்சக் காலத்திற்குப் பிறகு ஸ்தூலமாகி மறுபடியும் வெளிப்படுகிறது. இது சமுத்திரத்தில் அலைகள் அடங்குவதும் தோன்றுவதும் போன்றதாகும். அனந்த கற்பகோடி காலத்தில் இயற்கையும் பல தடவைகளில் அடங்கித் தோன்றியிருக்கின்றது. காலம், தேசம், நிமித்தம் அனைத்தும் இவ் வியற்கைக்கு உட்பட்டன. எனவே சிருஷ்டிக்கு ஆரம்பமும் முடிவும் உண்டெனச் சொல்வது மதியீனம். ஆதலால் சிருஷ்டியின் ஆரம்பம் அல்லது முடிவு என்ற வார்த்தைகள் நம் சாஸ்திரங்களில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டால் அதை இந்தக் கற்பத்தின் ஆரம்பம் அல்லது முடிவு என்று கொள்ள வேண்டும்.

இங்ஙனம் சிருஷ்டி செய்வது யார்? கடவுள். கடவுள் என்ற பதத்திற்குப் பொருள் என்ன? அதற்கு ஆங்கில பாஷையில் சாதாரணமாகக் கொடுக்கப்படும் அர்த்தத்தில் நான் அப்பதத்தை உபயோகப்படுத்தவில்லை. அதைவிடப் பொருத்தமான வேறுபதம் ஆங்கிலத்தில் கிடையாது. பிரம்மம் என்ற சமஸ்கிருதப் பதத்தை உபயோகப்படுத்துவது இன்னும் பொருத்தமாக இருக்கலாம். அவர்தான் இச்சிருஷ்டிக்குக் காரணமென்று சொல்லவேண்டும். அவர் நித்தியமானவர், குற்றங்குறையற்றவர், என்றும் விழிப்புடனிருப்பவர், அளவற்ற கருணை படைத்தவர், சர்வசக்தி ஞானமும் வாய்ந்தவர், எங்கும் நிறைந்தவர், உருவமற்றவர். அவர் இவ்வுலகை உண்டாக்குகிறார். அவரே இவ்வுலகை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார் என்றால் இரண்டு சங்கடங்கள் தோன்றுகின்றன. இவ்வுலகில் ஏற்றத் தாழ்விருப்பதைக் காண்கிறோம். ஒருவன் செல்வத்திலும், சந்தோஷத்திலும் பிறக்கிறான் மற்றொருவன் வறுமையிலும், துக்கத்திலும் பிறக்கிறான். இது பட்சபாதமல்லவா? தாவர உலகில் கொடுமை நிறைத்திருக்கிறது. பிறந்த அனைத்தும் சாகவேண்டும். ஒரு பிராணி மற்றொன்றைச் கொன்று வாழ்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் சகோதரமனிதனிடம் போட்டியிட்டு வெல்லப் பிரயத்தனம் செய்கிறான். இவ்விதமான போட்டி, கொடுமை, கோரம் இரவும், பகலும் இருதயத்தைப் பிளக்கும் துக்கம்.

இதுதான் உலக வாழ்க்கையின் தன்மையாகவிருக்கிறது. இது கடவுள் சிருஷ்டியாக விருத்தால், அந்தக் கடவுள் (மிகக் குருமானவராக இருக்க வேண்டும். மனித சிந்தனைக்குத் தோன்றக்கூடிய மிகக் கொடிய பிசாசைவிடக் கொடுமையாகயிருக்கவேண்டும். ஆனால் இப்போட்டியும் வித்தியாசமும் கடவுளால் உண்டானவையல்லவென்று வேதாந்தம் உரைக்கின்றது. அப்படியாயின், அதற்குக் காரணம் யார்? நாமேதான், ஊர் முழுவதும் மழை பெய்கிறது. நன்றாகப் பண்படுத்தப்பட்ட பூமி அதன் முழுப்பயனைத் பெறுகிறது. நன்றாகப்பண்படுத்தப்படாத பூமி அவ்வளவு பயன்பெறுவதில்லை. அது மழையின் குற்றமா? கடவுளின் கருணை வெள்ளம் என்னவயற்றது, நிலை பெற்றது. எல்லோர்பாலும் அது பொழிந்து கொண்டிருக்கிறது வித்தியாசம் நம்மிடம் தானிருக்கிறது. ஆனால் ஒருவர் சந்தோஷத்துடனும் ஒருவர் துக்கத்துடனும் பிறப்பானேன்? அவர்களின் சென்ற பிறப்பின் வாழ்க்கையின் வித்தியாசமே இப்பிறப்பின் வித்தியாசத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறது.

இப்பொழுது நாம் இரண்டாவது தத்துவத்திற்கு வருகிறோம். அது இந்துக்களால் மட்டுமல்லாமல் பௌத்தர்களாலும் ஜெயினர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. நமது ஆத்மா நித்தியமான தென்பதை இவர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். உயிர் ஒன்று மில்லாச் சூனியத்திலிருந்து பிறந்திருக்க முடியாது. காலவரைக்குட்பட்டுப் பிறந்த அனைத்தும் இறந்தாக வேண்டும். உயிர்நேற்றுத் தோன்றியதெனில், அது நாளை அழிவது நிச்சயம். ஆனால் உயிர் என்றும் அழியாமலிருப்பது தற்கால விஞ்ஞான சாஸ்திரங்கள் ஸ்தூல உலகிலுள்ள சாஸ்திரங்களில் உதாரணங்களைக் கொண்டு நம் சொல்லப்பட்டிருக்கும் இவ்வுண்மையை விளக்குகின்றன. நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது எல்லையற்ற பழைய பிறப்புகளில் பயனாக இருக்கிறோம். ஒரு குழந்தை பிறக்கும் போது, சில கவிஞர்கள் அழகாக உரைப்பது போல் இயற்கையின் மடியிலிருந்து அது புதிதாகத்தோன்றுவதில்லை. தன் பழங்காலக் கர்மங்கள் அனைத்துடனும் அது பிறக்கின்றது. நல்லதோ கெட்டதோ அப்பழைய கர்மங்களைத் தீர்ப்பதற்காக அவன் ஜென்மம் எடுக்கிறான். இப்பழைய கர்மங்களில் மனிதனுக்கு மனிதன் வித்தியாசமிருக்கிறது. இதுதான் கர்மவிதி எனப்படுவது. நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்விதியை நாமேயுண்டாக்கிக் கொள்ளுகிறோம். எனவே மனித வாழ்க்கை முன்னமேயே நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது அல்லது வாழ்க்கை நாம் அறியாத ஒரு விதிப்படி நடக்கிறது. என்ற கொள்கைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. தவிரவும் கடவுள் பட்சபாத முள்ளவரல்ல ரென்பதையும் இது தெரிவிக்கிறது. நாம் தான் நம் கஷ்டங்களுக்குக் காரணம், நாம் முந்திய வினைகளின் பயனாகவிருக்கிறோம். அது போல எதிர்கால வாழ்க்கையையுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாகவும் இருக்கிறோம். ஆதலால் நாம் சுயேச்சையுடன் இருக்கிறோம். நான் துக்கத்தடன் இருந்தால், அந்நிலையை நானே தான் செய்து கொண்டேன். எனவே நான் விரும்பினால் சந்தோஷமாகவும் இருக்க முடியும். நான் தூய்மையற்றவனாக விருத்தால் அதற்கு நான் தான் காரணம் நான் விரும்பினால் பரிசுத்தமாகவும் இருக்க முடியும். மனிதனின் உள்ளம் அளவற்ற சக்தி வாய்ந்தது. மனிதனுள்ளத்திலிருக்கும் எல்லையற்ற மகத்தான சக்திக்கெதிராக எதுவும்- இயற்கை கூட - நிற்க முடியாது. யாவும் பணிந்து தான் ஆகவேண்டும். கர்மவிதியின் பயன் இது தான்.

அடுத்த கேள்வி ஆத்மா என்றால் என்ன என்பது நம்முடைய ஆத்மாவை அறிந்து கொள்ளாமல் நாம் கடவுளை அறியமுடியாது. வெளி இயற்கையின் ஆராய்ச்சிமூலம் மறுமையைப்பற்றி அறிய இந் நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. அனால் அவையனைத்தும் பயனற்றுப் போயினவென்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஸ்தூலப் பொருள்களில் அதிகம் பழகப்பழக நம் மனதும் அதிக ஸ்தூலமாகிறது, அதன் காரணமாக நம்மிடமிருக்கும் ஆத்மீக சத்தி குன்றத் தலைப்படுகிறது. எனவே ஆத்மீக உணர்ச்சியும் உயர் வாழ்வும் பெறுவதற்கு அது மார்க்கமல்ல. இதை மனித இதயத்தின் மூலமும் ஆத்மாவின் மூலமும் தான் அடைய முடியும். புற விஷயங்கள் அவ்வெல்லையற்ற பரம்பொருளைப்பற்றி நமக்குப் போதிக்க முடியாது. நம்முள்ளிருக்கும் ஆத்மா மூலம்தான் அதைக்காண இயலும். நம் ஆத்மாவை ஆராய்ச்சி செய்வதன் மூலம்தான் நாம் கடவுளை உணர முடியும். ஆத்மாவின் இயல்பைப்பற்றி இந்திய மதப் பிரிவுகளுக்குள் அபிப்பிராய பேதமிருக்கிறது. அவை அனைத்திற்கும் பொதுவான சில அம்சங்களும் உண்டு. ஆத்மா ஆரம்பமும் முடிவும் அற்றது சர்வ சக்தியும் தூய்மையும் ஞானமும் ஒவ்வொரு ஆத்மாவிலும் புதைந்திருக்கிறதென்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். இம்மகத்தான தத்துவத்தை நாம் எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு மனித அல்லது மிருகத்தின் உள்ளத்திலும், அவர்கள் எவ்வளவு தாழ்ந்து அல்லது பலவீனமாயிருந்தபோதிலும், அதே மகத்தான, சர்வ வல்லமை பொருந்திய ஆத்மா குடிகொண்டிருக்கின்றது. நமக்குள்ளிருக்கும், வித்தியாசத்திற்குக் காரணம் நம் உள்ளத்திலிருக்கும் ஆத்மாவின் வித்தியாசம் அல்ல ஆனால் அந்த ஆத்மாவின் சக்தியை வெளிப்படுத்துவதிலுள்ள வித்தியாசம் தான். எனக்கும் மிகச் சிறிய ஒரு பிராணிக்குமுள்ள வித்தியாசம் இவ்வாத்தாவின் சக்தியை வெளிப்படுத்துவதிலுள்ள வித்தியாசம்தான். அடிப்படையாக நானும் அதுவும் சமமே நானும், அதுவும் சகோதரர்கள் போன்றவர்கள்: அதுவும், நானும் ஒரேவிதமான ஆத்மாவைப் பெற்றிருக்கிறோம். இந்தியா உபதேசித்திருக்கும் தத்துவங்கள் அனைவற்றிலும் இதுதான் மிகச் சிறந்தது. மனிதர்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள் என்று வெளிநாடுகளில் சொல்லுகிறார்கள். மனிதனிலிருந்து எறும்புவரை எல்லா உயிர்களும் சகோதரத் தன்மையுடையன என்று இந்தியா கூறுகின்றது. “ஞானிகளாயிருப்பவர்கள் ஒரே கடவுள் எல்லா உயிர்களிலும் குடிகொண்டிருக்கிறார் என்பதையுணர்ந்து, அனைவரையும் கடவுளாக வணங்குவார்கள்” என்று நமது சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. இதன் காரணமாகவே இந்தியாவில் ஏழை மக்கள் பாலும், மிருகங்கள்பாலும், மற்ற அனைத்தின் பேரிலும் கருணை நிறைந்த கருத்துக்கள் இவ்வளவு பரவியிருக்கின்றன.

ஆத்மாவைப் பற்றி இன்னுமொரு விஷயம். ஆங்கிலத்தில் இவ் விஷயங்களைப் படிப்பவர்களுக்கு ஆத்மா, மனது என்ற வார்த்தைகளில் குழப்பமுண்டாகிறது. நாம் மனது என்று குறிப்பிடுவதை அவர்கள் ஆத்மாவென்று சொல்லுகிறார்கள். கமார் இருபது வருஷங்களுக்கு முன். சமஸ்கிருத தத்துவ சாஸ்திரங்களிலிருந்து அறிந்து கொண்டதற்கு முன் அவர்களுக்கு ஆத்மாவைப்

பற்றித் தெரியாது. உடலுக்கு மேம்பட்டது மனம், ஆனால் மனம் ஆத்மாவல்ல. மனம் சூட்சும சரீரமாயிருந்து, பிறந்து, இறக்கிறது. மனதுக்குமேல் ஆத்மா இருக்கிறது. ஆத்மா என்ற பதத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் சரியான வார்த்தை இல்லை, எனவே ஆத்மாவென்ற வார்த்தையையே உப யோகப்படுத்துவோம். ஆத்மாவென்பது மனதிலிருந்தும் உடம்பிலிருந்தும் வேறுபட்டதென்பதை நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆத்மா மனமாகிய சூட்சும சரீரத்துடன் பிறந்து இருக்கிறது. உரிய காலத்தில் ஞானத்தைப் பெற்று, பூரணத்துவத்தை யடைந்தால் பிறப்பு இறப்பிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறது. அதற்கு மேல் அது மனமாகிய சூட்சும சரீரத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது அதை விடுத்து நித்திய சுதந்திரத்துடன் வாழலாம். ஆத்மாவின் லட்சியம் முக்தி அல்லது விடுதலை இது நம் மதத்தின் தனிக் கொள்கையல்ல. நம் மதத்திலும் சுவர்க்கங்களும். நரகத்திலும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை என்றும் அழியாதவையல்ல. அவற்றின் இயல்பின்படி அவை வேறு விதமாக இருக்கமுடியாது. சுவர்க்கம் என்று ஒன்றிருப்பதாக விருந்தால் அது உலகத்தைவிடக் கொஞ்சம் அதிக சுகமுள்ளதாகவிருக்கலாம். ஆனால் அது மனித ஆத்மாவுக்குக் கெடுதலைத்தான் உண்டாக்கும். இம்மாதிரிச் சுவர்க்கங்கள் பல இருக்கின்றன. பயனை எதிர்பார்த்து நற்காரியங்கள் செய்கிறவர்கள் இச்சுவர்க்கங்களில் இந்திரர்களாகவோ வேறு தேவர்களாகவோ பிறக்கிறார்கள். இப்பெயர்கள் தனி நபர்களின் பெயர்கள் அல்ல. பலவிதமான நிலைகளின் பெயர்கள். ஆயிரக்கணக்கான இந்திரர்கள் இருக்கலாம். நகுலன் என்பவன் ஓர் அரசன், அவன் இறந்து இந்திரனானால், அது ஒரு பதவி, ஒருவன் இந்திரப்பதவியை அடைந்தால், அங்கு சிலகாலம் இருந்த பிறகு, இறந்து மறுபடியும் மனிதனாகப் பிறப்பான், எல்லாவற்றிற்கும் உயர்த்தது மானிடப் பிறவிதான். சில தேவர்கள் சுவர்க்க இன்பத்தை விடுத்து உயர்ந்த நிலைமையை அடையப் பிரயத்தனம் செய்யலாம். ஆனால் உலகத்திலுள்ள செல்வம் முதலியவற்றைப் போல் சுவர்க்கத்தின் இன்பமும் பெரும்பான்மையான தேவர்களைத் தாழ்த்துகிறது. எனவே, தங்கள் நற்கருமங்கள் தீர்ந்ததும் அவர்கள் மறுபடியும் இப்புவிയിல் மானிடராகப் பிறக்கிறார்கள். இவ்வுலகம் கர்ம பூமியாகவிருக்கிறது இங்கு தான் மனித ஆத்மா முக்தியடைய முடியும், எனவே சுவர்க்கங்கள்கூட நாம் வேண்டத் தகுந்தனவல்ல, அதைவிட உயர்ந்தது முக்தி-விடுதலை, மிக மேலான சுவர்க்கங்களில் இருப்பவர்களும் அடிமைகளாகத்தான் இருப்பதாக நம் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. கேவலம் சுகத்திற்கு அடிமையாகி, மரணத்திற்குட்பட்டு, இருபதினாயிரம் வருஷம் அரசனாகவிருந்தாலும் தான் என்ன பயன்? வெளி இயற்கை, உள் இயற்கை- இவைகளின் பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டிருப்பதே மிக உயர்ந்த வாழ்க்கை. இயற்கை நம் காலில் விழுந்து நமது அடிமைபாகவிருக்க வேண்டும். அதற்கு மேல் உடல் இல்லை: ஆதலால் சாவுமில்லை: உடலைப்பற்றிய தாழ்ந்த சந்தோஷமும் இல்லை. ஆதலால் துக்கமும் இல்லை. ஏசுந் அந்நிலையே மாசற்ற பரிபூரணமான ஆனந்தம் வழங்கும் நிலை, இங்கு நாம் சந்தோஷம் என்று சொல்வது அந்த நித்தியப் பேரின்பத்தில் ஓர் அணுவென்று சொல்லலாம். அவ் எல்லையற்ற பேரின்பமே நமது இலட்சியமாகும்.

ஆத்மா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல. ஆண் பெண் வேறுபாடு உடலைச் சார்ந்தது. இக்கருத்துக்கள் ஆத்மாவிற்குப் பொருந்தா. அவ்விதமே வயதும். அதற்கு வயதுகிடையாது. அது நித்தியமாயிருப்பது அது எப்படி உலகில் தோன்றிற்று? இதற்கு நம் சாஸ்திரங்களி் ஒரு பதில் தான் உண்டு- அறியாமை தான் அதன் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம். அறியாமையின் மூலம் தான் நாம் கட்டுண்டிருக்கிறோம். அறிவு நம் பந்தங்களைப் போக்கும். இந்த ஞானத்தை எவ்விதம் பெற முடியும்? அன்பின் மூலமும் பக்தியின் மூலமும் பெறலாம். கடவுள் மனித உள்ளங்களில் குடிகொண்டிருக்கிறார். கடவுள் குடிகொண்டிருக்கும் கோவில்களாக நினைத்து எல்லா உயிர்களையும் வழிபடுவதன் மூலம் இந்த ஞானத்தைப் பெறலாம். ஆழ்ந்த அன்பிலிருந்து ஞானம் பிறக்கும். ஞானத்தால் அறியாமை மறையும். அத்துடன் நம் பந்தங்கள் அகன்று ஆத்மா விடுதலையடையும்.

கடவுளைப் பற்றி நம் சாஸ்திரங்களில் இரண்டு கருத்துக்களில் இருக்கின்றன. ஒன்று ரூபக் கடவுள்! இரண்டாவது, அரூபக் கடவுள். கடவுளை ரூபமாக வழிபடும் போது அவனை சர்வசக்தி வாய்ந்தவனாகவும், இவ்வுலகை ஆக்கிக் காத்து அழிப்பவனாகவும், சகல ஜீவராசிகளுக்கும் அளவற்ற கருணையுடன் தந்தையும் தாயுமாயிருந்து காப்பாற்றுவவனாகவும் நினைக்கிறோம். அவனை அணு அவனுடன் வாழ்வதே முக்தி. கடவுளை அரூபமாக வணங்கும் போது அவனை மேற்குறித்த குணங்களுடையவனாக நினைப்பதில்லை. அங்கிங்கெனாத படி எங்கும் இயங்கும் சக்தியாக அவனை நினைக்கிறோம். அவனை அறிவுள்ளவன் என்று சொல்வதற்கில்லை ஏனெனில் அறிவென்பது மனிதனுக்கே பொருந்தும். அவளிடம் வாதமும் தர்க்கமும் இல்லை. ஏனெனில் இவை பலவீனத்தின் அறிகுறிகள். அவன் உண்டாக்குகிறான் என்று சொல்ல முடியாது ஏனெனில் வினைப்பந்தங்களும் விருப்பமும், குறையும் இருப்பவர்கள் தான் உண்டாக்குவார்கள். அவனுக்கு வினைப்பந்தங்கள் ஏது? விருப்பம் ஏது? குறை ஏது? வேதங்களில் “அவன்” என்ற வார்த்தைகூட உபயோகப்படுத்தப்பட வில்லை. ஏனெனில் அவ்வார்த்தை கடவுள் ஆண்பால் என்ற தவறான பொருளைக் கொடுக்கலாம். ஆதலால் “அது” என்ற பதமே உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வழிபாட்டு முறைக்கு அத்வைதம் என்று பெயர்.

நமக்கும் இவ்வரூபக் கடவுளுக்கு முள்ள சொந்தம் என்ன? நாம் தான் அவர். நாமும் அவரும் ஒன்று. எல்லா உயிர்களுக்கும் அடிப்படையாக நின்றிலங்கும் பரம்பொருளின் தோற்றங்களே நாம் யாவரும். இந்த எல்லையற்ற பரம்பொருளிலிருந்து நம்மை வேறாக நினைப்பதே துக்கத்திற்கு காரணம். முக்தி அல்லது விடுதலை யென்பது அதனுடன் ஐக்கியமாவதுதான். சுருக்கமாகச் சொன்னால், இவைதான் கடவுளைப் பற்றி நம் சாஸ்திரங்களிலுள்ள இருகருத்துக்கள், இங்கு சில விஷயங்கள் சொல்ல வேண்டும். கடவுள் அரூபியாக எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கிறார் என்ற கருத்துத்தான் நீதி சாஸ்திரங்களுக்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது. எல்லாத் தேசங்களிலும் எல்லா மனிதர்களையும் தன்னுயிர் போல் நினை” என்ற உண்மை சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் “எல்லா பயிர்களையும் தன்னுயிர் போல் நினை

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் மனித உயிருக்கும் மற்ற உயிர்களுக்கும் வித்தியாசம் பாராட்டுவதில்லை. ஆனால் ஏன் மற்ற உயிர்களைத் தம்முயிர் போல் நினைத்து அன்பு வேண்டும்? இதற்குக் காரணம் மற்ற சாஸ்திரங்களில் கொடுக்கப்பட வில்லை அதற்குக் காரணம் இங்கு தான் இருக்கிறது. கடவுள் அருபமாய் எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கிறார். எல்லா உயிர்களும் ஒன்று நான் மற்றவர்களைத் துன்புறுத்துவதன் மூலம் என்னையே துன்புறுத்திக் கொள்ளுகிறேன். மற்றவர்களை நேசிப்பதன் மூலம் என்னைய நேசித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதிலிருந்து ஏன் நாம் மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தக் கூடா தென்பதற்குக் காரணம் விளங்குகிறது. கடவுள் அருபமாய் அனைத்திலும் இருக்கிறார் என்ற கருத்துத்தான் நீதி நியதிகளுக்கு அடிப்படையாகவிருக்கிறது.

கடவுளை ரூபத்தில் வழிபடுவதில் உண்டாகும் அற்புமான பக்தியையும், அந்தப் பக்தியானது காலத்தின் தன்மைக் கேற்றவாறு மக்களுக்கு அளிக்கும் அதி ஆச்சரியமான சக்தியையும் நான் நன்றாக உணர்வேன். ஆனால் நமது தேசத்திற்கு இப்பொழுது வேண்டியது அழகைக் கண்ணீர் அல்ல. பலமே இப்பொழுது நமக்குத் எல்லாக்குருட்டு நம்பிக்கைகளையும் மனதில் நின்று அகற்றி, நாம் அந்த ரூபத்தமான பரம் பொருளின் அம்சம் என்று நினைக்கும் போது, அது எத்தகைய சக்தியை நமக்கு அளிக்கிறது! என்னை எதுவும் பாதிக்காது, இயற்கை விதிகளைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. சாவு எனக்கொரு விளையாட்டு. மனிதன் தன் எல்லையற்ற, அந்தமற்ற நித்திய பிரகாசத்தில் திகழ்கிறான். ஆத்மாவை ஆயுதங்கள் வெட்டமாட்டா: தீ எரிக்காது நீர் நனைக்காது அது எல்லையற்றது எங்கும் நிறைந்தது பிறப்பும் இறப்பும், ஆதியந்தமும் அற்றது. அதன் முன்னிலையில் சூரிய சந்திர மண்டலங்களும் சமுத்திரத்தில் திவலைபோல் தென்படுகின்றன. அதன் தேஜோமய ரூபத்தில் முன்னிலையில் காலமும் இடமும் மறைகின்றன. இத்தகைய மகத்தான ஆத்மாவில் நாம் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். அதிலிருந்து பெருஞ் சக்தி தோன்றும். நாம் நினத்தபடி ஆகுறோம். உங்களைப் பலவீனர்களென்று நீங்கள் நினைத்தால் பலவீனர்களாவீர்கள் பலமுள்ளவர்களென்று நினைத்தால் பலமுள்ளவராவீர்கள், தாழ்ந்தவர்களென்று நினைத்தால் தாழ்ந்தவர்களாவீர்கள். பரிசுத்தவான்களென்று நினைத்தால் பரிசுத்தவான்களாவீர்கள். அருபக் கடவுளில் வழிபாடு நம்மை அளவற்ற சக்தியுள்ளவர். என்று நினைக்கச் செய்கிறது. அச்சக்தியை நான் வெளிப்படுத்தாமலிருக்கலாமெனினும், அது என்னுள்ளேயிருக்கிறது, சர்வ ஞானமும், சக்தியும், தூய்மையும், சுயேச்சையும் என்னுள்ளேயிருக்கின்றன. தான் ஏன் அதைவெளிப்படுத்த முடிகிறதில்லை? அதைச் சரியாக நம்பாததால், அதை நிச்சயமாய் நம்பினால், அது வெளிப்பட்டே தீரும். அருபக் கடவுள் வழிபாடு நமக்கு இந்த ஞானத்தை அளிக்கிறது. உங்கள் பிள்ளைகளைக் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து தைரியம் கொடுக்கக்கூடிய எண்ணங்கள் ஊட்டி வளர்த்து வாருங்கள். பலவீனமாக்குகின்ற கருத்துக்களையும் வழிபாடுகளையும் அவர்களுக்குக் கற்பிக்காதீர்கள், அவர்களைப் பலமுள்ளவர்களாக்குங்கள். அவர்கள் தன்னம்பிக்கையுடன் ஆண்மையுள்ளவர்களாய் எதையும் ஜயிக்கவும் எதையும் சகிக்கவும் கூடியவர்களாய் இருக்கட்டும். இங்ஙனமாவதற்கு அவர்கள்

முதலில் ஆத்மாவின் மகிமையை உணரட்டும். இக்கருத்துக்கள் வேதாந்தத்தில் மாத்திரம் தானிருக்கின்றன. மற்ற மதங்களைப் போல் வேதாந்தம், பக்தி, பூசனை முதலிய பல விஷயங்களையும் போதிக்கின்றது. ஆனால் அதன் போதனைகள் அனைத்திலும் மேலானது ஆத்மாவைப் பற்றிய இந்த அதி ஆச்சரியமான உயிர் கொடுக்கும் எண்ணம் தான். இம்மகத்தான தத்துவம் உலகில் ஒரு பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கும். அத்துடன் விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தில் தற்கால ஆராய்ச்சிகளை மதத்துவங்களுடன் சமரசப்படுத்தும்.

நம் மதத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் சிலவற்றை உங்களுக்கு இது வரை எடுத்துரைத்தேன். அவைகளின் அனுஷ்டானத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். பல சந்தர்ப்பங்களின் காரணமாய் இந்தியாவில் பல பிரிவுகள் உண்டாயின வென்பதைக் கண்டோம். இவ்வளவு பிரிவுகளிருந்தாலும் அவை ஒன்றுக்கொன்று சண்டையிட்டுக் கொள்வதில்லை. வைஷ்ணவர்கள் அனைவரும் நரகத்திற்குச் செல்வார்களென்று சைவர்கள் சொல்வதில்லை. சைவர்கள் அனைவரும் நாகத்திற்குச் செல்வார்களென்று வைஷ்ணவர்களும் சொல்வதில்லை “இது எங்கள் வழி உங்கள் வழி வேறு: கடைசியில் இருவரும் ஒரேயிடத்தில் சந்திப்போம்” என்று இருவரும் சொல்லுவார்கள். அவரவர்கள் தங்கள் இஷ்டதேவதைகளை வழிபடுகிறார்கள். (கடவுளை வழிபடுவதற்குப் பலமுறைகளிருக்கின்றனவென்று பழங்காலத்திலிருந்து ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு விதமான வழிபாட்டு முறைகள் அவசியம் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்குகந்ததாக இருக்கும் முறை எனக்கு ஏற்றதாக இல்லாமலிருக்கலாம். எனக்குக் கெடுதல் கூடச் செய்யலாம். எல்லோரும் ஒரே முறையைப் பின்பற்ற வேண்டு மென்று சொல்லுவது சரியல்ல. அங்ஙனம் செய்வது சிலருக்கும் தீங்கிழைக்கலாம்: எனவே அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். உலகத்தில் எல்லோரும் ஒரே மதத்தையும் ஒரே முறையையும் பின்பற்ற வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அது மிகுந்த கெடுதல்களை யுண்டாக்கும். அதன் மூலமாக எல்லா மதங்களும் எல்லா ஆத்மீக உணர்ச்சியும் அழிந்துவிடும். பலதிறப்பட்டிருப்பதே உயிர் இருப்பதன் அறிகுறி. வேறுபாடு முற்றிலும் ஒழிந்தால், சிருஷ்டி முற்றுப்பெற்றுவிடும், நம் இயல்புக்குத் தகுந்தவாறு நம் கருத்துக்களிருக்கவேண்டும். அதன் மூலம் தான் நாம் வளருவோம். ஆனால் இந்த வேறுபாட்டின் காரணமாக ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. உங்களுடைய மார்க்கம் உங்களுக்கு நல்லது. என்னுடைய மார்க்கம் எனக்கு நல்லது. அதை சமஸ்கிருதத்தில் “என்னுடைய இஷ்டதேவதை” யென்று சொல்வார்கள் நமக்கு எந்த மதத்தினிடமும் சண்டை கிடையாதென்பதை மனதில் வையுங்கள். நம் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்கள் இஷ்டதேவதை இருக்கின்றது. ஆனால் மற்றவர்கள் வந்து தங்கள் மதத்தை நம்மேல் பலாத்காரமாகச் சுமத்தப் பிரயத்தனம் செய்வார்களானால், நாம் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய வார்த்தைகள் சிலவுண்டு. அவர்களைப் பார்த்தால் சிரிப்புண்டாகிறது. கடவுளை அடைவதற்காக வேறு ஒரு முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்று தோன்றுகிற காரணத்திற்காகத் தங்கள் சகோதரர்களை அழிக்க விரும்பும் மக்கள், அன்பைப்பற்றிப் பேசினால் அது எவ்வளவு

அசம்பாவிதமாக இருக்கும்! ஒருவன் வேறு ஒரு முறையைப் பின்பற்றுவதைப் பார்த்துச் சகிக்க முடியாதவர்களுடைய அன்பு எத்தகையதாக இருக்கும்! அவர்களிடம் அதிகமான அன்பு இருக்க முடியாது. இது அன்பானால், வெறுப்பென்பது என்ன? கிறிஸ்து, முகம்மது, புத்தர் முதலிய எவரை வழிபடும் மதத்தினரிடமும் நமக்கு வெறுப்புக்கிடையாது. அவர்களிடம் இந்து சொல்லுகின்றான். “என் சகோதரனே, உன்னை வரவேற்கிறேன், உனக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய மார்க்கத்தை, என்னுடைய இஷ்டதேவதையை நான் பின் பற்றுவதில் நீ தலையிடாதே. உன்னுடைய மார்க்கம் உனக்கு மிக நல்லதாக விருக்கலாம், ஆனால் எனக்கு அது தீமை விளைவிக்கலாம், என்னுடைய அனுபவத்தில் ஓர் உணவு எனக்கேற்றதென்று தெரிகிறது. வைத்தியர்கள் பலர் சேர்ந்தும் அதை மற்றி அமைக்க முடியாது. அது போல் எனக்கேற்ற முறை எது மென்பது எனக்கு அனுபவத்தில் தெரியும். ஆதலால் நாம் சொல்லுகிறோம் எந்தக்கோயில், சின்னம் அல்லது விக்கிரகம் உங்களுக்குள்ளிருக்கும் தெய்வீகத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்குமென்று உங்களுக்குத் தோன்றுகின்றதோ அதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் உங்களுக்கு விருப்பமானால் இருநூறு விக்கிரகங்களை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சில சடங்குகள் உங்களுக்கு ஆண்டவனை அடைவதில் உதவியாயிருக்கின்றன வென்றால், அவைகளைத் தாராளமாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் அவைகளைப் பற்றி சண்டை சச்சரவுகள் வேண்டாம். சண்டையிட்டுக் கொள்ள ஆரம்பித்தால் நீங்கள் அந்தக் கணத்திலிருந்து தெய்வத்தன்மையை இழந்து, மிருகத்தன்மையை அடையும் மார்க்கத்திலிருக்கிறீர்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

நமது மதம் அனைவருக்கும் இடம் கொடுக்கின்றது, எவரையும் நிராகரிப்பதில்லை, நமது ஜாதிமுறை மதத்துடன் சேர்ந்ததாகத் தோன்றினாலும், உண்மையில் அது மதத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. ஜாதிகள் நம் சமூகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஏற்பட்டவை. அவை அவசியமில்லாமல் போகும் போது ஜாதிகளும் தாமாகவே மறைந்து விடும். நம்மதத்தைப்பற்றி இன்று நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்பிப்பதைச் சொல்லிவிட்டேன். தற்காலத்திற்கு மிக அவசியமான ஒரு விஷயத்தை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி இப்பேச்சை முடிக்க விரும்புகிறேன். மகாபாரதத்தை எழுதியவரான வேதவியாசர் சொல்லுகிறார், இந்தக் கலியுகத்தில் மிக அரியசாதனையொன்றிருக்கிறது, மற்ற யுகங்களில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்த தபோ முறைகளும் யோக அனுஷ்டானங்களும் இக்காலத்தில் அனுஷ்டிக்கக் கூடியனவாகவில்லை. இக்காலத்தில் நாம் செய்யக்கூடிய உயர்ந்தசாதனை தான தர்மம் தான், தானம் அனைத்திலும் உயர்ந்தது ஆன்மிக அறிவு புகட்டுதல்: அதற்கு அடுத்தது லௌகீக அறிவு. இதற்கடுத்தது உயிரைக் காப்பாற்றுதல், கடைசியாக உணவும் நீரும் அளித்தல் ஆத்மீக ஞானம் அளிப்பவன் ஆத்மாவைப் பலபிறவிகளிலும் பிறந்துமூலாமல் காப்பாற்றுகிறான். லௌகீக அறிவு கொடுப்பவன் அறிவைப் பெறுவதற்கு வழிகாட்டுகிறான். மற்றத் தானங்களவைத்தும் உயிரைக் காப்பாற்றுதல் கூட இவைகளுக்குத் தாழ்ந்தவையாகவே யிருக்கின்றன. ஆதலால் ஆன்மிக அறிவு புகட்டுதலே நாம் ஆற்றக்கூடிய பணிகள் அனைத்திலும் சிறந்ததென்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். அதுதான் எல்லா உதவிகளிலும் பெரிய உதவி, நம்முடைய

சாஸ்திரங்கள். ஆத்மீகப் பேரின்பவெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடும் வற்றா ஊற்றுக்களாகவிருக்கின்றன. துறவு நிறைந்த இந்நாட்டில் தான் ஆத்மாவை அனுபவத்திற் கண்டறிந்த அறிஞர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். நான் உலகம் முழுவதும் சுற்றிப்பார்த்திருக்கிறேன் சொல்லுவதை நம்புங்கள். மற்றநாடுகளில் மதத்தைப்பற்றிப் பலர் வாழ்க்கையில் பேசலாம், ஆனால் மதக் கொள்கைளை அனுஷ்டிப்பவர்கள் இங்குதானிருக்கிறார்கள். பேச்சு மதமாகாது. கிளிபேசும், இப்பொழுது இயந்திரங்களும் பேசுகின்றன. பூரணமான துறவும், ஆன்மிக உணர்ச்சியும், அந்நெறியிலே தோன்றும் கஷ்டங்களைச் சகிக்கும் தன்மையும், எல்லையற்ற அன்பு இவை ஆன்மிக வாழ்க்கையின் அறிகுறிகளாம். இவ்வளவு உயர்ந்த கருத்துக்களும், அவைகளைத் தங்கள் வாழ்கையில் பின்பற்றும் பெரியோர்களும் நம்நாட்டில் நிறைந்திருக்கும் போது, இந்த உயர்ந்த லட்சியங்களை நம் நாட்டில் பணக்காரன், ஏழை, உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவனென்ற பேதமின்றி அனைவரிடமும் பரப்புவதுடன், வெளிநாடுகளிலும் பரப்பாமலிருப்பது பாவமாகும். இதுவே நமது கடமைகளில் தலைசிறந்ததாகும். பிறருக்குக் கொடுப்பது நம்மை மேன்மைப்படுத்துகிறது. உங்களுக்கு உங்கள் மதத்தின் பேரில் உண்மையான அன்பு இருந்தால், உங்கள் தேசத்தின் பால் உங்களுக்கு அன்பு இருக்குமானால், நீங்கள் இந்த அதிமுக்கியமான தொண்டை மேற்கொண்டு, இடைவிடாமல் முயற்சி செய்து, நம்சாஸ்திரங்களிலிருக்கும் மகத்தான செல்வமாகிய இவ்வாத்மீக உண்மைகளை, அவைகளின் உண்மையான சொந்தக்காரர்களான நம் மக்களுக்கு அளியுங்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நாம் ஒரு விஷயத்தை உணரவேண்டியது அவசியம். நெடுங்காலமாக நாம் பொறாமையில் மூழ்க்கிடக்கிறோம். இவனுக்கு ஏன் அதிமரியாதை கிடைக்கின்றது? நான் ஏன் அதைப் பெறக்கூடாது? என்ற இவ்விதமான பொறாமை நம் மனதில் நிறைந்திருக்கிறது. கடவுள் ஆராதனை நடக்கும் இடங்களில் கூட நாம் மற்றவர்களுக்கு முன் நிற்க விரும்புகிறோம். இதைவிடக் கேவலமான அடிமை உணர்ச்சி என்று என்ன இருக்கமுடியும். இப்பொறாமையை அகற்ற வேண்டும். இவ்வடிமைத்தனம் தான் இந்தியாவின் பெரும்பாவம், எல்லோரும் அதிகாரம் செய்ய விரும்புகிறார்கள் ஒருவரும் சேவை செய்ய விரும்புவதில்லை. பழங்காலத்து பிரமச்சரிய முறை போய்விட்டதனால் இவ்விதம் நேர்த்திருக்கிறது. முதலில் கீழ்ப்படியத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அதற்கு மேல் அதிகாரம் தானே வரும் முதலில் தொண்டகளாயிருக்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதன் மூலம் தலைவராகும் தகுதி பெறுவீர்கள். பொறாமையை மனத்தினின்று அகற்றினால், மகத்தான காரியங்களைச் செய்யக் கூடிய சக்தி உங்களுக்கு உண்டாகும். நமது முன்னோர்கள் மிக அற்புதமான காரியங்களைச் சாதித்திருக்கின்றனர். அவைகளை நாம் இப்பொழுது மிகப் பெருமையுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் நோக்குகின்றோம். நாமும் மகத்தான காரியங்களைச் செய்யப்போகின்றோம். நமக்குப்பின் வருபவர்கள் பெருமையுடனும் அன்புடனும் அவைகளைப் பார்ப்பார்கள். நம் முன்னோர்கள் மிகப் பெருமைவாய்ந்த காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள், ஆண்டவனுடைய திருவருளால் இங்கு இருப்பவர்கள். ஒவ்வொருவரும் அவைகளைக்கூட அதிகப் பெருமையான காரியங்களைச் செய்வீர்களாக.

நன்றி : இலங்கையில் சுவாமி வீவோகானந்தர் (நூற்றாண்டு விழா வெளியீடு)

ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனை

சைவ ஆன்மிகத் துறவி, அருட்சகோதரி, செல்வி. யதீஸ்வரி (பூரணி) அவர்கள்

சைவ ஆன்மிகத் துறவி, அருட்சகோதரி, செல்வி. யதீஸ்வரி அம்மா அவர்கள் 01.02.2022 பிற்பகல் 2.30 மணியளவில் இறை அழைப்பையேற்று ஆறுதல் அடைந்தார்.

மலையகத்தில் பிறந்த அம்மையார், உருத்திரபுரம் மகாதேவா ஆச்சிரமத்திலும், தெல்லிப்பழை துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்திலும், தொல்புரம் சிவபூமி முதியோர் இல்லத்திலும் வசித்தவர். சிறந்த இலக்கியப்படைப்பாளியாக விளங்கிய இவர் பல சிறு கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் எழுதிப் புகழ் பெற்றவர். சிறுவர்களுக்கான நாடகங்களை தயாரிப்பதில் மிகுந்த பாராட்டுப் பெற்றவர். அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் அன்பையும், பாராட்டைப்பெற்ற அம்மையார், துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லப்பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் அயராது உழைத்தவர். அன்னார் 01.02.2022 மதிய உணவை முடித்து கதிரையில் அமைதியாக பிரார்த்தித்த வண்ணம் தன்வாழ்வை நிறைவு செய்தார். அன்னாரின் ஆத்மா துர்க்காதேவியின் திருவடி நீழலில் நித்திய பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெற பிராத்திக்கின்றோம்.

துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்,
தெல்லிப்பழை.

நர்வாக சபை,
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

சிவஸ்ரீ சிவகடாக்ஷ - கணேசலிங்க குருக்கள்

ப.சேயோன்

நிறைந்து விளங்கும் திருக்கோயில்களினாலும், சிறந்த கல்லூரி களினாலும், உயர்ந்த கல்விமான்களினாலும் செந்தண்மை வாய்ந்த அந்தணப் பெருமக்களாலும் சீரும் சிறப்பும் பெற்ற தெல்லிப்பழைப் பதியில் திரிபாஷா பண்டிதராக விளங்கிய சிவஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்கள் அவர்களின் தவப்புதல்வர் சிவஸ்ரீ மு. சிவகடாக்ஷ குருக்கள் ஆவார்.

இவர் மும்மொழிகளையும் (தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம்) கற்றுத்தேறி பன்னாலை சேர். கனகசபை வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின்னர் தந்தையின் விருப்பத்திற்கிணங்க ஆசிரியப்பணியைத் துறந்து, காசிவிநாயகருக்குப் பூசைபுரியும் புனிதப் பணியை மேற்கொண்டார். இவர் புன்னாலைக்கட்டுவன் சிவஸ்ரீ சிவஞானக் குருக்களின் புதல்வியாகிய செல்வநாயகி அம்மையாரைத் திருமணம் செய்தார். இவர்களின் இல்லறத்தின் பயனாக 14.06.1928 மக நட்சத்திரத்தில் சிவஸ்ரீ கணேசலிங்கக் குருக்களைப் புதல்வனாகப் பெற்றனர்.

சிவஸ்ரீ கணேசலிங்கக் குருக்கள் தெல்லிப்பழை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, மற்றும் மகாஜனக் கல்லூரி என்பவற்றில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றார். இதன்மேல் தனது உறவினராகிய புன்னாலைக்கட்டுவன் வித்துவ சிரோன்மணி சி. கணேசையர் அவர்களைத் தமது வித்தியா குருவாக வரித்துக்கொண்டு தமிழ், சமஸ்கிருதம் என்பவற்றைக் கற்றுத்தேறி பாலபண்டிதரானார். குருக்கள் சிறுவயதிலேயே தாயை இழந்து தந்தையாருடனேயே வாழ்ந்து வந்தார். 1946 இல் தந்தையாரினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட “பாலர் ஞானோதய சபையின் மாணவர்களை வழிநடத்தும் நல்லாசிரியராகச் செயற்பட்டு தந்தையின் நோக்கம் ஈடேற உழைத்தார். மேலும் “சிவகாம ஞானபானு” சிவஸ்ரீ. ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களைத் தீட்சா குருவாகக் கொண்டு ஆலயக் கிரியை நெறிகளில் சிறந்து விளங்கினார்.

குருக்களவர்கள் மீசாலையைச் சேர்ந்த சிவஸ்ரீ பொன்னுசாமிக் குருக்கள் தங்கம்மா தம்பதியரின் இளைய மகள் ஸ்ரீமதி சந்தானலட்சுமி அவர்களை 1951 இல் விவாகம் செய்தார். தொடர்ந்து ஆசாரிய அபிடேகம் செய்யப்பெற்று சிறந்த குருவாக விளங்கினார்.

அன்னாரின் தந்தையார் 14.12.1970 இல் காசிவிநாயகர் கழலடி சேர்ந்தார். அன்றுதொட்டு தாம் சிவப்பேறு அடையும்வரை தமது தந்தையார் விட்டுச்சென்ற பெரும்பணிகள் இரண்டையும் செவ்வனே செய்துவந்தார் எனில் மிகையில்கலை.

காசிவிநாயகராலயத்தை சிறப்பாகப் புனரமைத்து கும்பாபிடேகம் செய்வதுடன் மகோற்சவம் நிகழ்த்த வேண்டும் என்ற பெருநோக்கோடு வாழ்ந்து மறைந்த சிவகடாஷ குருக்களின் ஆத்மா திருப்தியடையுமபடி ஆலயப் புனருத்தாரணப் பணிகளை முன்னெடுத்து தமது தீட்சா குருவான சிவஸ்ரீ. ஐ. கைலாசநாதக் குருக்களைக் கொண்டு 15.09.1971 இல் காசிவிநாயகருக்கு (3 ஆவது) கும்பாபிடேகத்தை வெகு சிறப்பாக நிகழ்த்தினார்.

மேலும் தந்தையார் சேகரித்து வைத்திருந்த கொடிமர கவசங்களின் உதவியுடன் கொடிமரத்தைத் ஸ்தாபித்து 19.04.1973 இல் முதன் முதலாக தமது தீட்சாகுருவைக் கொண்டு கொடி ஏற்றுவித்து தமது தந்தையாரின் கனவை நனவாக்கினார். 1975 முதல் 19.07.2001 இல் தமது தர்மபத்தினி இறைபதம் அடையும்வரை காசிவிநாயகரின் மகோற்சவத்தை 25 ஆண்டுகள் பக்திபூர்வமாக நிகழ்த்திய பெருமைக்குரியவர்.

ஆலய உள்வீதிக்கு சீமெந்துக்காறையிடல், கொட்டகை அமைத்தல், வசந்தமண்டபம் அமைத்தல் முதலாம் பெரும் பணிகளையும் சிறப்பாக நிறைவேற்றினார். ஆலயத்தில் ஒரு பஞ்சமுக விநாயகரை பிரதிட்டை செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்து அருட்பொலிவும், அழகும் கீர்த்தியும் நிறைந்த பஞ்சமுக விநாயகரைத் ஸ்தாபித்து 03.06.1987 இல் தாமே கும்பாபிடேகம் செய்து மகிழ்ந்தார்.

பஞ்சமுக விநாயகர் எழுந்தருளியிருந்து அருள்பாலிப்பதற்காக புதிய சபாமண்டபத்தை நிறுவி 02.04.1990 இல் குடமுழுக்காட்டினார். இடம்பெயர்ந்து மருதனார்மடத்தில் வசித்துவந்தபோதும் தினமும் துவிச்சக்கரவண்டியில் ஆலயத்திற்கு சென்று ஆலயப் பணிமேற்கொள்வார். இக்கால கட்டத்திலும் விநாயகருக்குரியகளை விழாக்களை குறையின்றி செய்துவந்தார்.

1995 இல் ஏற்பட்ட வலிகாம இடப்பெயர்வை அடுத்து மீண்டும் தெல்லிப்பழைக்கு வரும்போது ஆலயம் அசுத்தமாக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மனம் பதைத்து கும்பாபிடேகம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்தார்.

பாலாலயம் அமைத்து அங்கு மூர்த்திகளை ஸ்தாபித்தபின் ஆலயப் புனருத்தாரணப் பணிகளை விரைவில் நிறைவுசெய்தார். பின் 09.02.1998 இல் காசிவிநாயகருக்கு மிகச்சிறப்பான முறையில் (4ஆவது) கும்பாபிடேகத்தை தாமே பிரதம குருவாகவிருந்தது நிறைவேற்றினார்.

2001 இல் சித்திபுத்தி சமேத விநாயகரை ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்து 29 ஆவது ஆண்டு மகோற்சவத்தில் இருந்து ஆண்டு தோறும் மகோற்சவத்தின் நிறைவாக விநாயகருக்கு திருக்கல்யாணத் திருவிழா நடைபெற வழிகோலினார். யாழ்ப்பாணத்தில் இரு ஆலயங்களில் மட்டுமே சித்திபுத்தி சமேத விநாயகர் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

காசிவிநாயகரைச் சித்திரத்தேரில் கண்குளிரக் கண்டுகளிக்க ஆசைப்பட்டு சித்திரத் தேரொன்றை நிர்மாணிக்கும் பணியை நிறைவேற்றி 21.04.2003 இல் வெள்ளோட்டம் நிகழ்த்தினார். 31 ஆவது ஆண்டு மகோற்சவத்தில் இருந்து பஞ்சமுக விநாயகர் சித்திரத்தேரில் ஆரோகணித்து வருவதைக் கண்டு மனநிறைவடைந்தார்.

காசிவிநாயகருக்கு அபிடேக ஆராதனை செய்வதில் பெரு விருப்புடையவராக இருந்ததுடன் லாமல் பயபக்தியுடன் அவற்றை நிறைவேற்றுவதில் சிரத்தை காட்டினார். நித்திய பூசைக்காக வேறு அந்தணப் பெருமக்களை நியமித்திருப்பினும் தினமும் தனது கையால் குடங்களில் நீரெடுத்து விநாயகரைத் திருமஞ்சனமாட்டுவதைத் தனது தலையாய கடமையாகக் கொண்டிருந்தார். இறுதிக்காலத்தில் ஆலயப் பொறுப்புக்களை சிவஸ்ரீ சு. தியாகராஜ குருக்களிடம் கையளித்திருந்தார்.

பாலர் ஞானோதய சபைப் பணிகள்

தந்தையார் தேகவியோகமடைந்தது தொடக்கம் தான் சிவபதமடையும் வரை பாலர் ஞானோதய சபையின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று சபையை திறம்பட வழிநடத்தி வந்துள்ளார். குறிப்பிடத்தக்க சாதனை யாதெனில் என்னென்ன இடர்கள் வந்தபோதும் ஆண்டு தோறும் பெப்ரவரி மாதத்தில் (பெரும்பாலும் 7ஆம் திகதி) ஆண்டு விழாவை நடாத்தி வந்தமையாகும். கிரமமாக சமயபாட வகுப்புக்களையும், இசை, நடன வகுப்புக்களையும் நடாத்தி, பரீட்சைகள் வைத்து மாணவரை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் ஆண்டு விழாக்களில் பரிசளித்துப் பாராட்டினார். இச்சபையின் மூலம் அன்று கிடைக்கப் பெற்ற ஞானதானமே இன்று பலரை வாழ்க்கையில் நன்னிலைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளது எனில் மிகையில்லை.

1972 இல் சபையின் 25 ஆம் ஆண்டுவிழாவை வெள்ளி விழாமலர் வெளியிட்டு சிறப்படையச் செய்த பெருமை இவருக்குரியது. 1973 இல் சிவத்தமிழ்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் அநுசரணையுடன் ஒரு வகுப்பறையை அமைத்தார். 1978 இல் 90 அடி நீளமான “அமரர் மு.சிவகடாஷ் குருக்கள் இசையரங்கு” நிர்மாணிக்கப்பட்டது. 1988 இல் வித்துவ சிரோன்மணி பிரமமஸ்ரீ சி. கணேசையர் பெயரில் ஒரு நூல் நிலையத்தை நிறுவினார்.

நாட்டுச் சூழ்நிலை காரணமாக 1992 இல் இடம்பெயர்ந்து மருதனார் மடத்தில் வசித்த காலத்தில் சபையின் சமய பாடவகுப்புக்களை தனது வீட்டிற்கருகில் உள்ள ஆலயத்திலும், இசை, நடன வகுப்புக்களை உடுவிலிலும் நடைபெற உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

1995 இல் ஏற்பட்ட வலிகாம இடப்பெயர்வின் போது மீசாலையில் வசித்துவரும் காலத்தில் 07.02.1996 இல் மீசாலை இலுவம் செல்வ விநாயகராலயத்தில் சபையின் 49ஆவது ஆண்டுவிழாவை நடாத்தினார். தொடர்ந்து 1997 இல் சபையின் பொன்விழா நிகழ்வுகளை இணுவில்பதியில் சிவஸ்ரீ தா. மகாதேவகுருக்களின் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் சிறப்புற நடாத்தி மகிழ்ந்தார். அஞ்ஞான்று பொன்விழா மலர் வெளியிட்டு சபைக்கு வலுச்சேர்த்தார்.

சபையின் சார்பில் பலசமய, சமூகப் பெரியார்களைக் கௌரவிக்கும் நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்தார். சிவஸ்ரீ தா. மகாதேவக் குருக்கள், கலாபூஷணம் க. ப. சின்னராசா, நாதஸ்வர வித்துவான் இ.கேதீஸ்வரன், பிரம்மஸ்ரீ. சே. சிவபாலசர்மா போன்றோரை உரிய முறையில் கௌரவித்தார்.

2006ல் சபையின் அறுபதாண்டு நிறைவை யொட்டி சிறப்பான ஆண்டு விழாவை ஒழுங்குசெய்ய வைத்ததுடன் மணிவிழா மலர் ஒன்றையும் வெளியிட்டு தனது 60 ஆண்டு பாலர் ஞானோதய சபைப்பணியில் திருப்தி கொண்டதை பலரும் அறிவர். தான் சிவபதமடைய சிலநாட்களுக்கு முன்னரும் 61 ஆவது ஆண்டு விழாவை நடாத்துவது குறித்து பலருடன் ஆலோசித்திருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்காலத்தில் பாலர் ஞானோதய சபையின் இசைக் கல்லூரியை நிர்வகிக்கும் பெரும்பொறுப்பை சபையின் முதன் மிருதங்க மாணவராகிய பிரம்மஸ்ரீ சு. வரதராஜசர்மா அவர்களிடம் (இசைக் கல்லூரி அதிபர்) ஒப்படைத்திருந்தார்.

நூல் வெளியீட்டுப்பணி

குருக்களவர்கள் சிறந்த தமிழறிவுடையவர். இதன் பயனாக பல்வேறு நூல்களை ஆக்கும் திறமை கொண்டிருந்தார். குறிப்பாக இளம் மாணவர் சந்ததிக்கு ஏற்றவகையில் வசன ரூபங்களையும், வினாவிடை போன்றவற்றையும் நாவலர் பாணியில் வெளியிட்டார். திருவாதவூரடிகள் வரலாற்றுச் சுருக்கம், பெரிய புராணம் வசனச் சுருக்கம், கந்தபுராண வசனச் சுருக்கம், திருத்தொண்டர் புராணம் வினாவிடை, சந்தானகுரவர் வரலாற்றுச் சுருக்கம், திருவிளையாடல்புராண வசனச் சுருக்கம், சைவசமய பொது அறிவு என்பன மாணவர்களுக்காக குருக்கள் எழுதி வெளியிட்ட புத்தகங்களுள் சிலவாகும். கணபதி கடாட்சம், விநாயக புராண வசனச் சுருக்கம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், பத்துக்கட்டுரைகள் என்பன இவர் எழுத்துருவாக்கத்தில் முகிழ்த்த ஏனைய நூல்களிற் சிலவாகும்.

1936 ஆம் ஆண்டு வித்துவான் சிவானந்தையர் அவர்களால் இயற்றப்பட்டு காசிவிநாயகர் ஆலய மண்டபத்தில் அரங்கேற்றப்பட்ட “புலியூர்ப் புராணம்” எனும் நூலை குருக்களவர்கள் 2004 இல் மறு பதிப்புச் செய்துள்ளார்கள்.

புத்தக வெளியீட்டை வருமான நோக்கத்திற்காக ஒருபோதும் செய்தாரல்லர். பெரும்பாலும் வெளியிடப்படும் புத்தகங்கள் மாணவர் களுக்குப் பரிசளிக்கப் பயன்பட்டதை குறிப்பிட்டாக வேண்டும். “ஞானோதயம்” என்னும் மாதாந்த சமய சஞ்சிகையை 2003 இல் இருந்து சிலகாலம் வெளியிட்டு வந்தமை சிறப்பம்சமாகும்.

நரசிங்க வைரவராலயப் பணிகள்

இவ்வாலயத்தின் முதற் கும்பாபிஷேகம் குருக்களின் பேரனார் சிவஸ்ரீ இ. முத்துக்குமாரசுவாமி குருக்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது. இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் இவரது தந்தையார் தலைமையில் நடைபெற்றது. இதன்மேல் 09.06.1985ல் மூன்றாவது கும்பாபிஷேகத்தையும் தொடர்ந்து நான்காவது கும்பாபிஷேகத்தையும் குருக்களவர்கள் ஆவது சிறப்பாக நிறைவேற்றி வைத்தார்கள்.

தொடர்பாடல் திறன்

மேற்கண்ட பணிகளைச் சிறப்பாக முன்னெடுப்பதற்கு குருக்களுக்கு உதவியது அவர் ஏனையோருடன் கொண்டிருந்த சிறந்த தொடர்பாடல் என்றால் மிகையில்கலை. ஆரம்பகாலத்தில் ஒற்றை மாட்டுவண்டியில் சென்று தனது பணிகளுக்கு ஆதரவு தேடினார். இடம்பெயர்ந்த காலத்தில் ஒருசிலரின் துவிச்சக்கரவண்டிகளிலும், மோட்டார் சைக்கிள்களிலும் சென்று தமது பணிகளைப் பூர்த்தி செய்தார். பிற்காலத்தில் ஓட்டோவில் சென்று உரியவர்களைச் சந்தித்தார்.

ஆலயம் சம்பந்தப்பட்ட எந்தஒரு நிகழ்வுக்கும் ஆரம்பகாலத்தில் தனது தீட்சா குருவையும், அதன்பின் சிவஸ்ரீ தா. மகாதேவகுருக்களையும் கலந்தாலோசித்து அவர்களின் அனுசரணையைப் பெற்றுக் கொள்ளத் தவறுவதில்லை. சபையின் செயற்பாடுகளுக்காகப் பல்வேறு தரப்பினருடன் வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் தொடர்புகளைப் பேணி வந்தார்.

ஆரம்பகாலத்தில் அமரர்களான நம் சிவப்பிரகாசம், பிரம்மஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி ஐயர், ம. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை, தி. ஆறுமுகசாமி மற்றும் திரு. தி.சுந்தரமூர்த்தி ஆகியோருடனும் பிற்காலத்தில் நல்லை குரு மஹா சன்னிதானம், பேராசிரியர் ப.கோபாலகிருஷ்ண ஐயர், கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, மகாவித்துவான் வீரமணி ஐயர், வைத்திய கலாநிதி இ. தெய்வேந்திரன், ந. சிவபாலகணேசன் போன்றோருடன் சிறந்த தொடர்புகளைப் பேணி சபையைத் திறம்பட நடாத்த அவர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றார்.

மேலும் வெளிநாடுகளிலும், கொழும்பிலும் வசிக்கும் பழைய மாணவர்களுடன் கிரமமான கடிதத்தொடர்புகளைப் பேணி அவர்களிடம் இருந்து பெறும் நிதியைக் கொண்டு ஆலயத்திருப்பணி, நூல் வெளியீடு. இசைக்கல்லூரி என்பவற்றைச் சிறப்பாக வழிநடத்தினார். மாணவர்களுடனும் அயலவர்களுடனும் மிகவும் அன்பாகவும், அரவணைப்புடனும் நடந்து கொண்டதனால் அவர்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெருமதிப்பையும் பெற்றிருந்தார்.

காசிவிநாயகராலய வளர்ச்சிக்கும், பாலர் ஞானோதய சபை யின் அபிவிருத்திக்கும் தன்னையே அர்ப்பணித்திருந்த குருக்கள வர்கள் 16.01.2007 செவ்வாய்க்கிழமையன்று தனது இறுதி நேரத்தில் பாலர் ஞானோதய சபையின் உபதலைவரும், பழைய மாணவியுமாகிய திருமதி. கலாதேவி பொன்னம்பலம் அவர்கள் பிள்ளையார் கதை படிக்க அதனைக் கேட்டவாறே இவ்வுலக பந்தத்தை நீத்து காசி விநாயகன் கழலடியை அடைந்தார்.

நன்றி - அமரர் சீவஸ்ரீ சீவகடாகுடி - கணேசலிங்க குருக்கள் நினைவு மலர்.

(அமரர். சீவஸ்ரீ. சீ. கணேசலிங்ககுருக்கள் அவர்களின் சிரார்த்ததின்ம் 16.01.2022 ஆகும். அதனையொட்டி இக்கட்டுரை மீள பிரசுரிக்கப்படுகின்றது.)

கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள்

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்,

முத்தித் தலங்கள் ஏழினுள் ஒன்று காஞ்சி. தொண்டை நன்னாட்டிற்குத் திலகமாக விளங்குவது. செந்தமிழ்க்கு வரம்பாக விளங்குவது அத்தலம். திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனாரும், சாக்கிய நாயனாரும் அவதரித்த தலம். இத் தலத்தைப் பற்றி முழுமுதற் கடவுளாம் முருகப் பெருமானே திருஞானவல்லியாகிய வள்ளியம்மையாரிடத்துப் புகழ்ந்து கூறுகின்றனர்.

‘தரையிடங் கொளும் பதிகளில் காஞ்சியந் தலம்போல்
வரைபீடங்களிற் சிறந்தது தணிகைமால் வரையே’

இனி, சிவஞான போதமா பாடிய ஆசிரியர் மாதவச் சிவஞான யோகிகள் இருந்து, இங்குத் தவம் செய்து, இத்தலத்திற்குச் சிறந்ததொரு புராணம் பாடுவாராயின், இத் தலத்தின் பெருமை அளவிடற் கரியதன்றோ?

இத்தகைய காஞ்சி மாநகரில் காளத்தியப்ப சிவாசாரியார் என்பவர் இருந்தனர். இவர் ஆதிசைவர் மரபில் தோன்றினவர். கல்வி கேள்விகளில் சாலவும் சிறந்தவர். இவர் குமரகோட்டம் என்னும் திருக்கோயிலில் அருச்சகராக இருந்தனர். நெடுங்காலம் மகப்பேறு இன்றி வருந்தினர். குமாரக் கடவுளை வேண்டிப் பற்பல விரதங்களை அனுஷ்டித்தனர். அவர் செய்த தவத்தின் பயனாகக் குமாரக் கடவுளின் திருவருளினால் அவருக்கு ஒரு திருமைந்தர் அவதரித்தனர்.

அம்மைந்தருக்குக் கச்சியப்பர் என்ற திருநாமம் சூட்டப்பெற்றது. விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும் என்றவாறு இவர் இளமையிலே வளமையாகக் கல்வி பயின்றனர். வடமொழி தென்மொழி என்ற இரு மொழிகளிலும் வல்லவராகி, இரு கண்களைப் பெற்றவரைப்போல் விளங்கினார். நற்றவர் போற்றும் கற்றவராய் நின்ற அவருக்கு வாய்மை, தூய்மை, பொறுமை, பெருமை, அன்பு, அமைதி, அடக்கம் முதலிய இனிய குணங்கள் அணிகலன்களாகத் திகழ்ந்தன. வேதம், ஆகமம் என்ற பொது சிறப்பு நூல்களிலும், இலக்கண இலக்கியங்களிலும் வல்லவராகவும், நல்லவராகவும் விளங்கினார்.

சமய தீக்கை பெற்றுத் தேவார திருவாசகங்களை ஓதினார். பின்னர் விசேஷ தீக்கையும், நிர்வாண தீக்கையும் ஆசார்ய அபிஷேகமும் பெற்றுக் கொண்டார். குமரகோட்டத்தில் எழுந்தருளியுள்ள குமாரச்சுடவுளை மெய்யன்புடன் பூசித்து வந்தார்.

ஒருநாள் அவர் கனவில், மூவரும் தேவரும் அறியாத முழுமுதற் பொருளாம் முருகவேள் தோன்றி அன்பனே, கந்தபுராணத்து ஆறு சங்கிதைகளுள், சங்கர சங்கிதையின் முதற் காண்டமாகிய சிவரகஸ்ய காண்டத்தினுள்ள நமது சரித்திரத்தைத் தமிழில் விரித்துப் பெருங்காவியமாகப் பாடுக. அதற்குக் கந்தபுராணம் என்று பெயரிடுக என்று கட்டளையிட்டருளினார்.

கச்சியப்ப சிவாசாரியார் கனவில் கந்தவேளைக் கைதொழுது. “கருணைக் கடலே! வேதங்களும் காணாத தேவரீருடைய புராணத்தைச் சிறியேன் எங்ஙனம் பாடுவேன்” என்று கூறினார். முருகவேள், “திகட சக்கர செம்முகம் ஐந்துளான்” என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்துப் பாடுகின்ற வன்மையும் தன்மையும் வழங்கி அருளினார்.

கனவு தெளிந்து எழுந்த கச்சியப்பர், இறைவன் திருவருளை நினைந்து நினைந்து கண்ணிர் மல்கி, உள்ளங் கசிந்து “செல்வேட் பரமனே! நின் திருவருள் இருந்தவாறு என்னே! நலமொன்றும். இல்லாத நாயினேனையும் ஒரு பொருள்படுத்தித் தக்கார் பலர் இருக்கத் தேவரீர் புராணத்தை எளியேனைப் பாடுமாறு பணித்தருளினீரே! மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே! ஆற்றலில்லா அடியேனுக்கு ஆற்றலை அளித்தால் ஆணையின் வண்ணம் அப்பணி புரிவேன்” என்று கூறி அப்பணியை மேற்கொண்டார். நாள்தோறும் முதல்வன் புராணத்தைப் பாடிய ஏட்டையும் எழுத்தாணியையும் இரவு பூஜை முடிந்தபின் குமரகோட்டத்து முருகவேள் திருவடியின் கீழ் வைத்துவிட்டுத் திருக்கதவம் சாத்தி, திருக்காப்பிட்டுக்கொண்டு தமது இல்லம் போவார். மறுநாள் காலையில் திருக்கோயிலைத் திறந்து ஏட்டை எடுப்பார். அதில் சில திருத்தங்கள் செய்திருப்பதைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சியுறுவார்.

இவ்வாறு பலநாட்கள் முயன்று புராணத்தைப் பாடி முடித்தனர். குமரகோட்டத் திருக்கோயிலுள் அதனை அரங்கேற்றத் தொடங்கினர் நாலா பக்கங்களிலுமுள்ள சிவனடியார்களும், நற்பெரும் புலவர்களும், வேத வேதாங்க பாரங்கதர்களும் மன்னர்களும், பெருஞ் செல்வர்களும், அன்பர்களும் மலரில் வண்டினங்கள் மொய்ப்பதுபோல் வந்து கூடினார்கள். திரு வீதிகளை அலங்கரித்தார்கள்.

கச்சியப்பசிவாசாரியார். முருகவேளைப் பூசித்து அவர் திருமுன் மெழுகி, பீடமிட்டு, அதன்மேல் பட்டை விரித்து நறுமலர்களைத் தூவி தூபதீபம் காட்டிக் கந்தபுராணத் திருமறையை அதன்மீது வைத்து அருச்சித்து ஆராதனை செய்து அஞ்சலி புரிந்து வழிபட்டனர். பின்னர் அதனை எடுத்துத் “திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்” என்னும் முதற் செய்யுளை ஒருமுறை வாசித்தனர். அதற்குப் பொருள்கூறும் முகத்தான் “திகழ் தசக்கர செம்முகம் ஐந்து உள்ளான்” என்று பதப்பிரிவு செய்துகொண்டு விளங்குகின்ற பத்துத் திருக்கரங்களும், “செவ்விய ஐந்து திருமுகங்களும் உள்ள சிவபெருமான்” என்று பொருள் விரித்தார்.

அங்கிருந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர் “திகழ் தசம், திகடசம் என்று புணர்வதற்குத் தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களுள் விதி இல்லையே! ஆகவே இதற்குத் தக்க சமாதானம் கூறுதல் வேண்டும்” என்றார்.

கச்சியப்பர், “ஐயா! தாங்கள் கூறியது நியாயமே. இம் முதல் அடி அடியேனுடைய வாக்கன்று. செந்தமிழ்க் கடவுளாம் செல்வேட் பரமனுடைய திருவாக்கு. அப்பெருமானே இம்முதலடியை அடியேனுக்கு அருளிச் செய்தார்” என்றனர். அப் புலவர் புன்முறுவல் செய்து, “முருகன் மொழியாயினும் அதற்கு ஓர் இலக்கணம் இல்லையாயின் நாங்கள் எவ்வாறு ஒப்புக்கொள்வோம். ஆகவே

இதற்கோர் ஞாயம் காட்டினால் அன்றி இப்புராணம் அரங்கேற்றுதல் கூடாது” என்று மறுத்தனர். அத்துடன் அன்று புராண அரங்கேற்றம் நின்றது. அவையிலுள்ளோர் அனைவரும் பெரும் அலக்கண் உற்றனர். இது எவ்வாறாகுமோ என்று வருந்தினார்கள். ஊர் முழுவதும் இது சம்பந்தமான பேச்சாகவே இருந்தது.

கச்சியப்ப சிவாசாரியார் செவ்வேளைத் தியானித்து, “தேவதேவா! நின் திருப்புராணத்தின் அரங்கேற்றம் தடைப்பட்டதே நின் திருவருள் யாதோ? சிறியேன் என் செய்வேன்?” என்று துதித்து, அன்று முழுவதும் உணவு உட்கொள்ளாமல் முருகனைப் பூசித்து, அன்றிரவு கோயில் முன் தரையில் படுத்து, கண்ணீர் வடித்து உறங்கினார். அவர் கனவில் கந்தவேள் தோன்றி, அப்பனே! நாளை அரங்கேற்றத் தொடங்குவாயாக. நாம் அங்கு வந்து தடைக்கு விடை பகர்வோம்” என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார்.

மறுநாள் குமரகோட்டத் திருக்கோயிலுக்கு முன் அமைந்துள்ள பந்தரில் அவை கூடியது. அவையின் நடுநாயகமாக கச்சியப்ப சிவாசாரியார் வீற்றிருந்தனர். வினாவை எழுப்பிய புலவரும் எதிரில் அமர்ந்திருந்தனர். சிறிது நேரம் அவையில் அமைதி நிலவியது. ஒரு புலவர் ஒரு புத்தகத்தோடு அங்கு வந்து நின்று, “சபையோர்களே! இப்புத்தகம் வீரசோழியம் எனப்படும். இதில் சந்திப்படலத்தின் 18ம் செய்யுளில் “திகட சக்கரம் எனப் புணருவதற்கு விதி உளது” எனக் கூறி, அதைப் படித்துக்காட்டி, அப்புத்தகத்தைத் தந்து “ஐயம் அகன்றதா? என்று கேட்டு, உடனே மறைந்தருளினார். கச்சியப்ப சிவாசாரியாரும் அவையினரும் அதிசயமுற்று புலவராக வந்தவர் முருகக் கடவுளே என்று உணர்ந்து அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல் உருகி உரோமம் சிலிர்த்து துதிக்கப் பரவசம் அடைந்தார்கள்.

சபையிலுள்ளோர் கச்சியப்பரைப் பன்முறை பணிந்தார்கள். வினா எழுப்பிய புலவர் சிவாசாரியாரை நன்முறையுடன் பன்முறை தொழுது, “சுவாமி! தேவரீருடைய பெருமையை அறியாத நாயினேன் புரிந்த பெருங் குற்றத்தை மன்னித் தருளவேண்டும்” என்று வேண்டி நின்றார். கச்சியப்ப சிவாசாரியார் அவரைத் தழுவி, “அன்பு கெழுமிய நண்பரே தங்களால் முருகனுடைய திருவருள் வெளிப்பட்டது. ஆதலால் தாங்கள் வினாவியது திருவருளின் செயலேயாகும் வருந்தற்க” என்று கூறி ஆறுதல் செய்தார்.

புலவர்கள் அனைவரும், “இனி புராண அரங்கேற்றம் நிகழுவதாக” என்று விண்ணப்பித்தார்கள். அன்று முதல் நாள்தோறும் புராண அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்து வந்தது. அரங்கேற்றத்தில் கலந்து கொள்ளும் அந்தணர்களுக்கும், அடியார்களுக்கும், வறியவர்களுக்கும், தொண்டை நாட்டு இருபத்து நான்கு கோட்டத்துள்ள பெருமக்கள் அன்னதானம் முதலியன செய்து உபசரித்தார்கள்.

அரங்கேற்றம் ஓராண்டு நடந்து முடிவுபெற்றது. கந்தபுராணத் திருமுறையை, விதிப்படி அருச்சித்து வழிபட்டார்கள். ஆசிரியரையும், அவ்வண்ணமே வழிபட்டார்கள். புராணத்தையும் கச்சியப்ப சிவாசாரியாரையும் தந்தச்சிவி கையில் எழுந்தருளப் புரிந்து வெண்சாமரம் இரட்டியும், வெண்கொற்றக் குடை பிடித்தும், மங்கல வாத்தியங்களை முழங்கியும், “அரகர சுப்ரமணியோம்” என்று திசைகள் செவிடுபட ஒலித்தும், திருவீதிகளில் வாழை கமுகுகள் நாட்டியும்,

தோரணங்கள் பூமாலைகள் அமைத்தும், நிறைகுடங்கள் வைத்தும், நறுமலர்கள் தூவியும் நகர்வலம் செய்வித்தார்கள். குமரகோட்டக் கோவிலை அடைந்து திருமுறையையும், ஆசிரியரையும் உள்ளே கொண்டுபோய் எண்ணில்லா உவகையுடன் ஆடியும் பாடியும் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். அப்பொழுது அன்பர்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. எல்லோரும் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியரைப் பலமுறை பணிந்து விடைபெற்று நீங்கினார்கள்.

புலவர்கள், உச்சிமேல்கொண்டு போற்றும், கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார், குமரகோட்டப் பெருமானைப் பூசை செய்து கொண்டும், ஞானநிட்டையில் இருந்தும், பலகாலம் வாழ்ந்து செவ்வேளையும் போற்றி அப்பெருமானுடைய அடிமலர் நிழலை அடைந்தனர்.

நன்றி - 'சைவந்தி' தாரண தை

ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனை

செல்வி. வள்ளிப்பிள்ளை கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

(ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர், ஸ்தாபகர், சாரதா ஆச்சிரமம்)

கொள்ளுப்பிட்டி புனித அந்தோனியார் மகளிர் மகா வித்தியாலய பாடசாலையில் 27 ஆண்டுகள் சேவையாற்றி ஓய்வுபெற்றவர். 'டிக்கோயா' என்ற இடத்திலும் ஒரு சிறுவர் இல்லத்தை ஸ்தாபித்து அம்மா அவர்கள் நடாத்தி வந்தார். இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஸ்தாபனத்தில் தொண்டு பூண்டொழுகியவர். அன்னாரின் ஆத்மா துர்க்காதேவியின் திருவடி நீழலில் நித்திய பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெற பிராத்திக்கின்றோம்.

சூர்க்காபுரம் மகளிர் கில்லம்,
தெல்லிப்பழை.

நீர்வாக சபை,
ஸ்ரீ சூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

தை அமாவாசையும் அபிராமி பட்டரும்

பாவங்கள் நீங்கக் கங்கா ஸ்நானம் செய்யவும், இறந்த நமது முன்னோர்களை நினைத்து வணங்கச் சிறப்பு வாய்ந்த நாளாகவும் அமாவாசை நாட்கள் காணப்பட்டாலும், தை அமாவாசை மேலும் சிறப்பு வாய்ந்தது. அபிராமிப்பட்டரை அன்னை அபிராமி காத்தருளியது இந்த தை அமாவாசை நாளிலேயேயாகும். இதனையொட்டித் திருக்கடவூரில் அபிராமிப்பட்டர் ஸ்ரீ அபிராமி அம்மையின் தரிசனத்தைக் காணும் திருவிழா நடைபெறும்.

தஞ்சையைத் தலைநகராகக் கொண்டு சரபோஜி மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவன் அபிராமி அம்மன் மீது அளவில்லாத பக்தியுடையவன். ஒரு தை அமாவாசை அன்று மன்னன் தனது பரிவாரங்களுடன் அன்னையைத் தரிசிக்க வந்தான். அப்போது அச்சநதிதியில் அன்னை அபிராமியிடத்து அளவற்ற பக்தி கொண்ட சுப்பிரமணியம் என்ற அந்தணர், மன்னன் வந்ததும் தெரியாது தன்னை மறந்து தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். அவருடைய முகத்தில் ஒளி தவழ்வதையும் புத்தொளி வீசுவதையும் கூர்ந்து கண்ணுற்ற மன்னன், அருகில் இருந்தவர்களிடம் “இவர் யார்” என்று வினவினான்.

அருகிலிருந்தவர்கள், “இவர் ஒரு பித்தர், பார்க்கின்ற பெண்களை எல்லாம் அன்னை அபிராமி என்று கருதிக்கொண்டு பூக்களைத் தூவி வணங்குவார்” என்றார்கள். இவருடன் ஏதாவது பேச வேண்டும் என்று நினைத்த மன்னன் “பட்டரே இன்று என்ன திதி?” என்று கேட்க. அன்னையை அகக்கண்ணிலே ஜோதிப் பிழம்பாய்ப் பார்த்து மெய்சிலிர்க்க நின்ற பட்டர், “இன்று பெளர்ணமி” என்றார். இதைக் கேட்ட மன்னன், இன்று பெளர்ணமி இல்லை. அமாவாசை அல்லவா” என்று மீண்டும் கேட்டார். பட்டர் மீண்டும் பெளர்ணமி என்று சொல்ல இவர் மீது பொறாமை கொண்ட சிலர் மகிழ்ந்தார்கள். மன்னனும் இவர் பித்தன்தான் என எண்ணியபடி அரண்மனை ஏகினார்.

தியானம் கலைந்து பட்டர் எழுந்த போது, ஆலயத்து அர்ச்சகர் மூலம் நடந்ததை அறிந்து மிகவும் வருந்தினார். அன்னையே உன்மீது நான் கொண்ட பக்தியை அறியாத சிலர் என்னைப் பித்தன் என்று நினைத்து பழித்துப் பேசிவருவது இன்று மெய்யாகிவிட்டதே என்று கலங்கினார். அவமானத்தைப் பொறுக்க முடியாத பட்டர் ஆலயத்துக்கு முன்னால் குழிவெட்டி, அதில் தீ மூட்டி அதன் மேலே நூறு ஆரம் கொண்ட ஓர் உறியைக் கட்டித் தொங்கவிட்டார். பின்னர் அதன் மீது ஏறி அமர்ந்தபடி அன்னையை வேண்டினார். “உன்னை நினைத்து நான் மெய்மறந்து இருந்ததால் எனக்கு ஏற்பட்ட இந்தப் பழியை நீயே துடைக்க வேண்டும் இல்லையென்றால் எனது உடலை இந்தத் தீக்கு இரையாக்குவேன் என்று நினைத்து “உதிக்கின்ற செங்கதிர்” என்று பாடத் தொடங்கினார்.

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித்

திலகம் உணர்வுடையோர்

மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதாள்

போது மலர்க்கமலை

துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக்

குங்கும தோயமென்ன

விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி

என்றன் விழுத்துணையே.

ஒவ்வொரு பாடலும் முடிந்த உடனே, உறியின் ஒவ்வொரு கயிற்றையும் அறுத்துக் கொண்டு வந்தவர், எழுபத்தெட்டுப் பாடல்களைப் பாடிய பின் எழுபத்தொன்பதாவது பாடல் ஆன,

“விழிக்கே அருளுண்டு அபிராம

வல்லிக்கு வேதம் சொன்ன

வழிக்கே வழிபட நெஞ்சண்டு!

எமக்கு அவ்வழிகிடக்கப்

பழிக்கே கழன்றுவெம் பாவங்க

ளேசெய்து பாழ்நரகக்

குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம்

மோடென்ன கூட்டினியே!

என்று பாடி முடிந்ததும், அன்னை வெளிப்பட்டுத் தோன்றிப் பட்டருக்குக் காட்சி கொடுத்து, தன்னுடைய திருத்தோட்டை வானிலே விட்டெறிந்து காரிருள் சூழ்ந்த வானிலே முழுநிலவைத் தோற்றுவித்தாள். “பக்தனே! வாய் சோர்ந்து மன்னனிடம் கூறிய சொல்லை மெய் என நிறுவினோம், நீர் பாடிய இவ்வந்தாதியைப் பாடி நூற்றொரு பாடல்களாக்கி இதற்கு அபிராமி அந்தாதி என்று பெயர் சூட்டுவீராக” என ஆணையிட்டு மறைந்தாள். அன்னையை நேரில் கண்டு ஆனந்தம் அடைந்த பட்டர்.

“கூட்டிய வாஎன்னைத் தன்னடி

யாரில் கொடியவினை.....”

எனப் பாடி, தொடர்ந்து இருபத்தொரு பாடல்களைப்

பாடி அந்தாதியை முடித்தார். இதைக் கண்ட மன்னன் கண்ணீர் சொரிய, அவர்தம் பெருமையைத் தெரியாமல் தான் செய்த பாவத்தை மன்னிக்கும்படி வேண்டிப் பக்தரின் காலில் விழுந்தான். “மன்னா! யாருக்கும் கிடைக்காத அன்னையின் திருவருள் உன்னால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. எல்லாம் அந்த அன்னையின் திருவிளையாடலே! இதில் உன் பிழை என்ன இருக்கிறது சொல்” என்று பட்டர் சொல்லி முடித்தார். மன்னன் பட்டருக்கு ஏராளமான மானியம் கொடுத்துத் தலைமுறை தலைமுறையாக அதை அனுபவிக்கவும் ஆவன செய்தான். அன்னை பட்டருக்குக் காட்சி கொடுத்த திருநாள் தை மாதம் அமாவாசை நாளாகும். இந்நாளில் மட்டுமல்லாது தினமும் அபிராமி அந்தாதி பாடி அன்னையின் அருட்கடாட்சத்தைப் பெறுவோம்.

நன்றி - நமது வீரதங்கனும் பலன்களும்

புராதன மிக்க மானாவரி ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமி திருக்கோயில் வரலாறு

பிரம்மஸ்ரீ சர்வேஸ்வர ஐயர் பத்மநாபன்,
முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம் சிலாபம்.

சிவபூமி எனப்படுவதும், விராட்புருடனது இடைநாடிஸ் தானம் எனப் புகழ்ந்துரைக்கப்படுவதும் குபேரபுரி என அழைக்கப்படுவதுமான இவ் இலங்கைத் தீவிலே சிவாலயங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

இவ்விலங்கையில் சிவாலயங்கள் பல இதிகாச புராணங்களோடு தொடர்புடையன. அவ்வாறான சிறப்புமிக்க சிவாலயங்கள் அன்னியரின் படையெடுப்புக்களால் அழிந்து போனவை, இன்றும் விளங்குபவை, அழியும் நிலையில் உள்ளவை என மூன்று வகையாக வகுக்கலாம். அவற்றுள் மூன்றாம் வகையுள் அடங்கிய இம் மானாவரி சிவன் ஆலயம் மீண்டும் புதிதாக அமைக்கப் பெற்று புதுப்பொலிவுடன் மிளிர்கின்றது.

ஆலயம் என்பது எல்லாம் ஒடுங்கும் இடம் ஆகையால் எல்லோரும் ஒருங்கு கூடி கடவுளை வழிபடுவதற்கு ஆலயம் அவசியமாகும். எனவே ஆலயம் என்பது மந்திரபூர்வமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வடிவங்களில் இறைவன் வெளிப்பட்டு ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரியுமிடமேயாகும்.

சிவனை மையமாகக் கொண்டு விளங்குகின்ற சிவாலயங்களை சிவாகமங்கள் வழிநடத்திச் செல்கின்றன. சிவாகமப் பிரமாணங்களின் படியே கர்ஷணம், பிரதிஷ்டை, உற்சவம், பிராயச்சித்தம் ஆகிய கிரியைகள் இடம் பெறுகின்றன.

இதிகாச புராணங்களோடு தொடர்புடைய இம்மானாவரி சிவனாலயம் சிலாப நகரிற்கு வடக்காக சில மைல்கள் தொலைவில் சிலாபம் புத்தளம் வீதியில் அமைந்துள்ளது.

இம் மானாவரி ஆலயம் சிவமண்டோதரியினதும் விஸ்ரவச முனிவரினதும் புத்திரனும், சிறந்த சிவபக்தனுமான இலங்கை அரசன் இராவணனை இராமன் சம்ஹாரம் செய்ததினால் ஏற்பட்ட பிரம்மஹத்தி தோஷம் நீங்குதலின் பொருட்டு இராமனால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட தலம் எனும் பெருமைக்குரியது. இதனை வடமொழி ஸ்காந்த மகாபுராணத்து தஷிணகைலாச மாஹாத்மியத்து உத்தரகாண்டம், பதினேழாவது அத்தியாயம் விளக்கிக் கூறுகின்றது.

இவ்வாலயத்தின் தோற்றம் பற்றி நோக்குகையில் “இராமச்சந்திரன்” அரக்கனாகிய இராவணனைப் போர் செய்து கொன்று, தான் விபீஷணனோடும், இலக்குமணன், சீதாப்பிராட்டி முதலானவர்களோடும் வானரசேனைகளோடும் புப்பக விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு தன் அயோத்தி நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டு வரும்போது பிரம்மஹத்தியும் விடாமல் பின் தொடர்ந்து வந்தது. பிரமசாயை கரு

நிறமுடையதாகக் கையில் தண்டமேந்திக் கொண்டு விகாரமுகத்துடன் இராமபிரானை விடாது பின்பற்றி வருத்தியது. இராமன் முனீசுவர தலத்தை அடைந்ததும் பிரம்மஹத்தி விலகிவிட்டது. ஓ! என்ன ஆச்சரியம் என அவ்விடத்தை இராமன் நோக்கினான். மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய நந்தவனத்தோடு கூடிய சிவஷேத்திரத்தையும் இராமன் கண்டான். புஷ்பக விமானத்தால் தனது பரிவாரங்களோடு பூமியில் இறங்கி முனீஸ்வரத்தையடைந்த இராமன் சிவதீர்த்தத்தில் தோய்ந்தான். முன்னைநாதரை சோட சோபசாரங்களால் அர்ச்சித்து மனதில் தியானித்து வழிபட்டு வணங்கினான். தேவதேவனான மகாதேவனே பக்தர்களை அருக்கிரகிப்பவரே! என்னுடைய பாவத்தைப் போக்குவதற்கு கருணைக்கடலே கிருபை செய்வாய் என இரந்து கேட்க, இராசேந்திரனாகிய இராமனே! நீ கேள், பிரம்மஹத்தியினாலே விடுபடுவதற்குப் பிராயச்சித்த விதியால் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்வாய். சேதுமத்தியிலிருக்கும் சிங்கள தேசத்திலே சிவாலயங்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் மூன்று தலங்கள் விசேடமானவை அவை மகாபாதகங்களை நீக்குவனவாம். அம்மூன்றும் எவையெனில் முனீஸ்வரமெனவும், கோணேச்சுவரமெனவும், கேதீஸ்வரமெனவும் உணர்க. இம் மூன்று தலங்களிலும் மூன்று இலிங்கங்களைச் செய்து இராமநாதன் என்னும் பெயரினால் விதிப்படி பிரதிஷ்டை புரிந்து பக்தியினாலே சோடசோப சாரங்களோடும் பூசை செய்யக் கடவாய். அவ்விதம் செய்வாயேல், உன்னுடைய பாவங்கள் யாவும் முற்றும் நீங்கிவிடும் என்று சிவபெருமான் அருளிச் செய்தார். அதற்கு இராமன் பிரபுவே! எந்த தானத்தில் மகாலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்வதென அருளிச் செய்தல் வேண்டும் என்றார். இதன் (முனீசுவரத்தின்) வட திசையிலுள்ளதும் கங்கையினால் விளங்குவதும் ஆகிய மானாவரியென்னும் புண்ணிய பூமியில் சிவலிங்கம் ஸ்தாபிப்பது உத்தமம் என்று பரமசிவன் அருளிச்செய்து மறைந்தருளினார்.

சிவபிரான் அருளிச் செய்த திருவாக்கைக் கேட்டு இராமன் மனச்சந்தோஷத்துடன் அச்சிவன் குறிப்பட்ட தானத்தையடைந்து இராமன் விசுவகன்மனைக் கொண்டு ஓர் ஆலயங் கட்டுவித்து அதில் பொன்னாற் செய்யப்பட்டதும், பீடத்துடன் கூடியதும் உத்தமமானதும் ஆகிய சிவலிங்கத்தைப் புதன்கிழமையும் ஆனி மாதத்து சுக்கில திருயைத்திதியும் புனர்பூச நட்சத்திரமும் கூடிய சுப தினத்தில் சுப முகூர்த்தத்தில் இராமநாதன் என்னும் பெருடைய உத்தமமான சிவலிங்கத்தை பரிவாரங்களுடன் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

பின்பு சுத்தி ஐந்துஞ் செய்து வேதங்ளையுணர்ந்த பிராமணர்களைக் கொண்டு சிவனொளிபாதத்தில் உற்பத்தியாகின்றதும் அபுதிநின்மல பரிசுத்தம் பொருந்தியதும் ஆகிய மாயாநதி தீர்த்தத்தைக் குடங்களில் எடுத்துவரச் செய்து நவதானியங்கள் பரப்பி அவற்றின் மீது தீர்த்த கும்பங்களை வைத்து விதிப்படி பூசை செய்து பரிவாரத்தவர்களோடும் சிவனைப் பூசித்துச் செபம், ஓமம் முதலியவைகளையும் பிராயச்சித்த விதானத்தாற் செய்து முடித்து அபிடேகஞ் செய்து ஆவினைந்தாட்டித் திருவொற்றாடை சாத்தி ஆபரணங்கள் அணிவித்து பூமாலை சூட்டிச் சந்தனஞ்சாத்தித் தூப தீபம் காட்டி நைவேத்தியம் நிவேதித்துப் பானியங் கொடுத்துத் தர்ப்பணஞ்செய்து பதினாறு வகை உபசாரங்களோடும் பரமசிவனைப் பூசை செய்து இஷ்டமானவைகளை பிரார்த்தித்து வேண்டிய வரங்களையும் பெற்றான் என தஷிணகைலாச மஹாத்தியம் தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

இலிங்கங்கள் சலலிங்கம், அசலலிங்கம் என இருவகைப்படுத்தப்படுகின்றன. சலலிங்கங்கள் மிருண்மயம் (மண்ணாலானது), லோகஜம் (உலோகத்தாலானது) ரத்னஜம் (இரத்தினத்தாலானது), தாருஜம் (மரத்தாலானது), சைலஜம் (கல்லாலானது), ஷணிகம் (மணல் போன்றவைகளாலானது) என ஆறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. தாவரலிங்கம் எனப்படுகின்ற அசலலிங்கத்தை சுயம்புவம், தைவிகம், காணபத்தியம், ஆர்ஷம், மானுஷம், பாணம் என ஆறு வகையாக காமிகாகமம் கூறுகின்றது. எனினும் ஸ்வயம்பு, தேவிகம், திவ்யம், மானுஷம், ஆர்ஷம், ராஷஸம் பாணம் என ஏழுவகை இலிங்கங்கள் கூறப்படுப்படுகின்றன. அவற்றுள் தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டது திவ்விய இலிங்கமாகும். இந்த திவ்விய லிங்கத்தை சிந்தியம் தீப்தம், அஜிதம் எனும் நான்கு ஆகமங்களால் பரார்த்தாலயத்தில் பூஜிக்கத்தக்கது என சுப்ரபேதாகாமம் கூறுகின்றது.

இம் மானாவரியில் தாபிக்கப்பட்ட இராமலிங்கம் சலலிங்கத்தைச் சேர்ந்த லோகஜலிங்கம் எனும் வகையுள் சம்பத்தைத் தருகின்ற சுவர்ணலிங்கம் ஆகும். இவ் இலிங்கத்தினை இராமபிரானாகிய மகான் தனது முப்பத்தெட்டாவது வயதில் தாபித்த வகையால் திவ்வியலிங்கம் என்னும் வகையைச் சார்ந்ததாக அமைந்து காணப்படுகின்றது.

இம்மானாவரியில் தற்போது காணப்படுகின்ற இராமநாதன் இராமலிங்கம் பெறுகின்ற இலிங்கம் சதுரமானதாக ஷத்திரிய பிரதிஷ்கைகுரியதாக அரைவாசிப்பட்டதுடன் கிழக்கு நோக்கியதாகவும், வடக்கு நோக்கிய கோமுகியுடனும் காணப்படுகின்றது. இவ்வமைப்பு இவ்விலிங்கத்தின் புராதனத் தன்மையினைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

இதனிலும் மேலாக இராமாயணத்தோடு இக்கோவில் தொடர்பு பெறுவதனை அறிந்தோம். இவற்றுறினுள்ளும் இராமாயணத்தில் இலங்கையில் இருந்த கோவில்களைச் சுட்டியே தென்னிந்தியாவிலும் தெய்வத்திருவுருவங்கள் கோவில்கள் இருந்தன என்பது T.A. கோபி நாராய் என்னும் ஆய்வாளரது துணிபு.

பழமை மிக்கதும் புனிதமானதுமான இம் மானாவரி ஆலயம் சென்ற ஆண்டு புனரமைப்புப் பணியின் பொருட்டு பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டதற்கு முன்னர் “இவ்வாலயத்தின் அமைப்பு பேணப்பட்ட நிலைகள் பற்றி சற்று நோக்குவோம்.

இவ்வாலயத்தின் வரலாற்று ரீதியான தரவுகள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. இவ்வாலயம் இலங்கையில் காணப்படுகின்ற புராதன ஆலயம் எனப்பட்டியலிடப்பட்ட வகையில் சி. எஸ் நவரத்தினம் என்பவரது நூலில் தெதுறு ஓயாவிற்கு வடக்கேயுள்ள வீழும் நிலையிலுள்ள கோவில் எனச் சுட்டப் படுகின்றது. இலங்கையில் வடக்கில் இருந்து இடப்பட்ட இப்பட்டியல் மூலம் தக்ஷிண கைலாசமஹாத்மியம் கூறும் திருக்கோணேசுவரம், திருக்கேதீசுவரம் ஆகிய இடங்களில் இராமர் பிரதிஷ்டை செய்த இராம இலிங்கங்களான

இரத்தின, ரௌப்பிலியங்களையுடைய ஆலயங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் ஏதும் இடம் பெறவில்லையென்பது நோக்குதற்குரியதாகும். 1964ல் இவ்வாலயத்தின் நிலையினை விளக்கும் ஆசிரியர் சி.எஸ். நவரத்தினம் கூறுகையில்

“சிவாலயத்தின் வடக்குபக்கத்திற்கும் மேற்குப்பக்கத்திற்கும் சில மைல்களுக்கு அப்பால் சிலாபம் புத்தளம் விதியில் பழைய பரமேசுவரருக்குரிய சிதைவடைந்த ஆலயம் ஒன்று முன்னோர்களால் மானாவரி என அழைக்கப்படுகின்றதோர் ஆலயம் உள்ளது. இதில் உள்ள மூலஸ்தான இலிங்கம் இராமலிங்கம் என்ற பெயருடையதாக இலங்கையை இராமன் கைப்பற்றிய கதையோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றது. இப்பொழுது இம்மதிப்புக்குரிய ஆலயத்தை சிலரே ஆதரிக்கின்றனர் ஆகவே. அது மற்றவர்களால் ஆதரிக்கப்படாத நிலையில் உள்ளது. இந்துக்குருவான ஓர் “பூசாரி” (பிராமணரல்லாதவர்) உள்ளூரில் வசிப்பவர் கிழமைக்கு இருதரம் இவ்வாலயத்தின் கதவுகளைத் திறந்து இத்தெய்வத்திற்கு மரபு ரீதியான விழாக்களைச் செய்து வருகின்றார். இந்தப் பழைய ஆலயம் வெகுகாலத்திற்கு முந்தியது. மூலஸ்தானத்திலுள்ள சிவலிங்கம் நிலத்தில் அரைவாசி இறங்கியதாகத் தோற்றமளிக்கின்றது. போர்த்துக்கேயர் வருகைக்கு முன்னர் இந்து நம்பிக்கையைப் பின்பற்றுகின்ற தமிழர் கல்பிட்டி முதல் நீர்கொழும்பு வரையுள்ள கரைப்பகுதியில் பெருமளவு வாழ்ந்தனர் என்பதை எமக்கு இந்த ஆலயத்தின் புராதன சிதைவுகள் ஞாபகமூட்டுகின்றன என மனவருத்தத்துடன் என சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையின் முதற் கட்டமாக எண்பதுகளில் நந்தி பலிபீடத்தோடும், பழமை மிக்க ஐயனாரோடும் விளங்கிய மூலவருக்கு ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரியை மூலஸ்தானத்திலே வலப்பக்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ததோடு விநாயகர் சுப்பிரமணியர், நவக்ரஹம் ஆகிய பரிவார மூர்த்திகளும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டன. அதனைத் தொடர்ந்து சிவாசாரியாரைக் கொண்டே தினமும் காலையில் ஒரு காலப் பூஜையும், வெள்ளிக்கிழமைகளில் இரு காலப்பூஜையும் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தது. இதற்குரிய கவனத்தினை அக்காலத்திலிருந்த பரிபாலகர் மேற்கொண்டு வந்தார். அத்தோடு தைப்பூசத்தை இறுதி நாளாகக் கொண்ட பத்து நாட்கள் அலங்காரத் திருவிழாவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வாலய சூழலில் ஆலயத்திற்குத் தெற்காக சிதைவடைந்த நிலையில் ஒரு தீர்த்தக் கேணியும் காணப்படுகின்றது.

இவ்வாலய வளர்ச்சியில் அதிக ஈடுபாடு கொண்ட ஆலய பரிபாலகர் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற பாலஸ்தாப கும்பாபிஷேகத்தை அடுத்து மேற்கொண்டு வரும் திருப்பணிகள் அனைத்தும் ஆலயத்தின் பூரணத்துவத்தினைக் குறிக்கோளாக உடையதாக திட்டமிடப்பட்டன. அதற்கு முன்னேஸ்வர தேவஸ்தான பரிபாலகரும், பிரதான குருவுமாகத் திகழ்கின்ற இரத்தின கைலாசநாதக் குருக்கள் சதாநந்த கார்த்திகேயன் அவர்களின் ஆர்வமும், ஒத்துழைப்பும் வழிகாட்டலும் பெரிதும் போற்றத்தக்கதாக அமைந்து விளங்குகின்றது.

மூலாயத்தின் ஈசான திக்கில் பாலாயம் அமைத்து பாலஸ்தான கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது முதல் திருப்பணி வேலைகள் துரிதமாக

ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பழைய கட்டங்கள் அனைத்தும் முழுமையாக அகற்றப்பட்டு கர்ஷணம், பூபரீஷை, வாஸ்து பூசை, இஷ்டக நியாசம் எனப்படும் அஸ்திவாரம் இடும் கிரியை ஆகியன இடம்பெற்று கர்ப்பக்கிரக அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம் அம்பிகைக்குரிய கர்ப்பகிரகம், அர்த்த மண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம், ஷஸ்தம் மண்டபத்தின் இரு மருங்கிலும் வலது புறம் கிழக்காக விநாயகருக்கும் அதே போன்று இடது புறம் சுப்பிரமணயருக்கும் ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஸ்தம்ப மண்டபத்தில் நந்தி, பலிபீடம், ஸ்தம்பம், ஆகியன அமைக்கப்பட்டன.

முதலாம் பிரகாரத்தில் சிவனுடைய கர்ப்பகிரகத்தின் அர்த்தமண்டப வெளிச்சுவரில் தெற்குமுகம் நிருத்த கணபதி, மேற்கே இலிங்கோற்பவர். தெற்கே பிரம்மா, தெற்கு கோஷ்டத்தில் தஷிணாமூர்த்தி அர்த்தமண்டபத்து வெளிப்புறம் துர்க்கை ஆகிய கோஷ்ட தேவதைகளுக்குரிய ஸ்தானங்களும் அமைக்கப்பட்டன. வாயுதிக்கிற்கு தெற்காக சாஸ்தா (ஐயனாருக்குரிய) ஆலயம் மூலதானத்தின் ஈசானத்தில் சண்டேஸ்வர ஆலயம் ஈசானத்திற்கு வடக்காக வைரவர் ஆலயம் அதன் முன்பாக நவக்கிரக ஆலயம் ஆகியன அமைக்கப்பட்டன. மூலஸ்தான் விமானம் தஞ்சாவூர் தூபியை நிகர்த்ததாகவும், மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஸ்தூபி என்பவற்றை ஒத்ததாகவும், நாகர அமைப்புக் கொண்டதாக சமசரசுரர் வடிவுடையதும், முன்னேஸ்வரம் முன்னை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுவது போன்றதுமான அமைப்பினையுடையதான நாதரின் ஸ்தூபியைப் சுந்தர விமானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

காரணாகமம் கூறும் பிரகாரலக்ஷண விதிக்கமைய அமைக்கப்பட்ட ஆலயத்தின் அமைப்பு இவ்வாலயத்தினை புதுப்பொலிவுடன் மிளிரவைக்கின்றது.

இவ்வாலயத்திற்கான உற்சவ மூர்த்திகளாக நடராஜமூர்த்தி, சிவகாமியம்மை, சுந்திரசேகர மூர்த்தி, அஸித்திரதேவர், சண்டேஸ்வரர் ஆகிய மூர்த்திகள் புதிதாக பஞ்சலோகத்தில் வார்க்கப்பட்டன. அத்தோடு பழமையான காண்டாமணிக்கு மணிக் கோபுரமும் அமைக்கப்பட்டது. இம்மானாவரி ஆலயம் இராமயணத்தோடு தொடர்புடையது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மைசூர்மகாராஜா அவர்கள் சமூகத்தில் பல சரித்திர ஜோதிட வித்துவான்கள் முன் ஸ்ரீ தம்பையா சாஸ்த்திரிகள் கலி 5026 இல் நிர்ணயம் செய்து பிரசுரமான கன்னட பாஷையிலுள்ள “ஸ்ரீ ராம் ஜனன நிச்சயம்” என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டிருந்த விபரங்களின் படி 1301047 ஆண்டுகள் வாய்ந்தது பழமை என்பது சாஸ்திர சம்மதமாக உள்ளது. இந்திய இலக்கிய வரலாற்று அடிப்படையில் வான்மீகி இராமாயணத்தின் தொகுப்புக் காலம் கி.மு. நான்காம் அல்லது மூன்றாம் நூற்றாண்டு எனக்” கருதுகின்றனர்.

ஸ்ரீ இராமனுக்கு இராவண சங்காரத்தால் ஏற்பட்ட பிரம்மஹத்திதோஷம் நீங்கிடுதலின் பொருட்டு சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஸ்தலங்கள் நான்கு அவற்றுள் முதலில் பிரதிஷ்டை செய்தது இம்மானாவரியாக இருக்க நான்காவதாக பிரதிஷ்டை செய்தது இந்தியாவின் தென்கரையில் விளங்கும் இராமேஸ்வரத்திலாகும். இவ்விருதலங்களும் இராமநாதன், இராமலிங்கம் என்னும் பெயருடைய இலிங்கங்களோடு காணப்படுகின்றன. மானாவரியில்

ஸ்வரணலிங்கம் பின்னர் நான்காவதாக இராமேசுவரத்தில் சிகதலிங்கமும் (மண்ணாலான இலிங்கம்) பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விருதலங்களுமே பித்ரு தர்ப்பணங்கள் செய்வதற்குக் கந்த சிவஸ்தங்களாகும்.

இம்மானாவரி ஆலயத்தை வழிபட்டால் என்னென்ன பலன்களை அடையலாம் என்பதை ஸ்ரீ சூதமுனிவர், “முனிவர்களே! கேண்மின் எல்லா வுலகங்களுக்கும் நன்மை செய்யும் பொருட்டு சுபமாகிய மாயாதக்கரையில் இராமநாதன் என்னும் பெயருடைய சிவலிங்கம் இப்பொழுதும் இருக்கின்றது. மாயாநத தீர்த்தத்தின் விதிப்படி ஆடிப் பிதிர்களுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்து தசதானங்களும் வழங்கி இராமலிங்கத்தை வணங்குபவன் சாயுச்சியப் பேறு அடைவான் என்பது சத்தியம்.

ஒரு மனிதன் தன் வாழ்நாளுள் இராமலிங்கத்தை நினைப்பானாயில் அவனுடைய பாவங்களெல்லாம் தொலையப்பெற்று அவன் சிவலோகத்தில் மகிமை பெறுவான். இப்படலம் பரிசுத்தமும் பாவங்களைப் போக்குவதும் கலி தோஷங்களை நீக்குவதும் சுபந்தருவதுமாகும். இதனை ஒருமுறைகேட்டால் இவ்வுலகில் சர்வ சங்கடங்களும் நீங்கிச் சுகமாக வாழலாம்.

“மாயாநத தீர்த்தத்தில் முழுகி இராமபிரான் தாபித்த இராமலிங்கத்தை வணங்குவோன் மனதில் நினைத்த போகங்களை எல்லாம் அனுபவித்து முத்தியையும் அடைவான்” என தட்ஷண கைலாய மஹாத்மியம் கூறுகின்றது.

பக்தி

சிவபெருமானிடம் புலவர் ஒட்டக்கூத்தர் பெரும்பக்தி செலுத்தியவர் என்பது அவர் திருநெய்த்தானத்துச் சிவபெருமானைச் சேவித்த பொழுது பாடிய பாடலால் அறியப்படும். திரிபுவனம் என்ற புவனை மாநகரில் வாழ்ந்த செல்வன் சோமன் என்பார் ஒட்டக்கூத்தரைப் புரந்த வள்ளல் ஆவார்.

நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறியின்

ஈசன் கழலருமை வெவ்வினையிற் காண்மின்-பழகுதமிழ்ச்

சொல்லருமை நாலிரண்டிற் சோமன் கொடையருமை

புல்லரிடத் தேயறியின் போய்.

நிழலின் அருமையை வெயிலில் நின்று தெரிந்துகொள்க. தீவினையின் கொடுமையை ஈசன் திருவடி கிட்டாதபோது தெரிந்துகொள்க. பழகுதமிழின் மேன்மையை நாலடியார், திருக்குறள் நூல்களில் கண்டுகொள்க. சோமன் கொடை அருமையை அது கிட்டாத அற்பர்களிடம் கண்டுகொள்க.

கவிச்சக்கரவர்த்தி ஒட்டக்கூத்தர் என்னும் நூலில் இருந்து...

சைவ வாழ்வில் சிவத்துவம் முதன்மையானது. சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக, பரம் பொருளாக, ஆதியும் அந்தமுமாக வழிபாடு செய்பவர்களே! சைவசமயிகள். இறைவனாகிய சிவன் எங்கும், எவையும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்பதோடு, அவற்றுடன் இயைந்தும் வேறாகியும் நிற்பன். இந்நிலையினை ஒன்றாய், வேறாய், உடனாய் நிற்கும் அத்துவிதநிலை என்று சைவசித்தாந்தம் கூறுகின்றது.

இறைவன் தான் நிறைந்த தன்மையனாகவே அருள் வெளியாகவே, இருந்து கொண்டு, தன் அருளாகிய சக்தி எனப்படும். ஆற்றலால் விந்துவைக் கலக்குவன் நாத முதலானவற்றைத் தோற்றுவிப்பன். அப்போது இறைவற்கு அருவம், உருவம் என்னும் இருவகை வடிவமும் இன்றாம். தெரிவதற்கரிய இந்நிலையினை அரிபிரமாதியர்களும் உணரார். உயிர்வர்க்கங்கள் உய்திபெறும் பொருட்டே இப்பரம் பொருளாகிய இறைவன் அருள் திருமேனிகளை மேற்கொள்ளுகின்றான். இத்திருமேனிகள் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என முத்திறப்படும் என சைவ சித்தாந்தம் புகலுகின்றது.

‘அருவமும் உருவமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய் நின்ற சோதிப்பிழம்பதோர் மேனியாகிக் கருணைகூர் முகங்களாறுங்கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே ஒரு திரு முருகன் வந்தாங்குதித்தனன் உலகமுய்ய’

என்ற கந்தபுராணச் செய்யுள் சோதிப்பிழம்பாகிய பரம்பொருளே உலகமுய்ய திருமுருகனாகத் தோற்றம் கொண்டதெனக் கூறியுள்ளமை கருதத்தக்கது. சிவபரம்பொருளின் சிவபேத வடிவங்களில் அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவமும், தெட்சணாமூர்த்தி வடிவமும் நடராச வடிவமும் சிறப்புடையன, சிந்தனைக்குரியன.

அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவம், பரம்பொருள், அருளாகிய சக்தியோடு பிரிவற நிற்கும் நிலையை உணர்த்துகின்றது. தன்னிலைமையை மன்னுயிர்கள் அடையச் செய்யும் சக்தியை பின்னமில்லாது உணர்த்திக் காட்டும் வடிவே அர்த்த நாரீஸ்வரத் தோற்றம் இத் தோற்றப் பொலிவினை மணிவாசகர்.

தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள் தோடும் பால் வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும் குலமும் தொக்கவளையும் உடைத் தொன்மைக் கோலமே நோக்கிக் குளீர்ந்தூதாய் கோத்தும்பி

என்று பாடுவதன் மூலம் அர்த்தநாரீஸ்வரவடிவம் இறையின் தொன்மையான, ஆதியான வடிவம் என்று தெளிவுறுத்துகின்றார். அடுத்ததாக தெட்சணாமூர்த்தி வடிவம் இறைவன் அன்றாலின் கீழ் இருந்து நால்வர்க்கு அறமுரைத்த கோல வடிவமாகும். இவ் வடிவத்தினைச் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

**‘பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்
பல்லுலகினில் உயிர் வாழ்க்கை
கண்ட நாதனார்’**

என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் பல்லுலகிலும் உயிர் வாழ்க்கை செம்மை பெறச் செய்யும் கோலம் இதுவேன உணரலாம். மற்றும் நடராசப் பெருமானுடைய வடிவம் விளக்கும் தன்மையை விரிவாக நோக்க வேண்டும்.

**‘உலகமே உருவமாக யோனிகள் உறுப்பதாக
இலகு பேர்ச்சா ஞானக்கிரியை உட்கரணமாக
அலகிலா உயிர்வுலன்கட்கறிவினை ஆக்க ஐந்து
நலமிகு தொழில்களோடு நாடகம் நடப்பன் நாதன்’**

என்று கூறும் சிவஞானசித்தியார் செய்யுள் இறைவன் உயிர்களுக்காக படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல், என்னும் ஐந்தொழில் செய்யும்முறையினை மிக நுட்பமாகக் கூறுகின்றது.

இப்பஞ்சகிருத்தியத்தின் தன்மையை எம்மனோர் உளங்கொள்ளத்தக்கதான அருட்டிரு மேனியே நடராசவடிவம் கடவுள் எந்தவித உபாதையு மில்லாதவன். ஆதலால் அவனுக்கு யாருடைய உதவியும் தேவையில்லை. எந்த அண்டமும் அவனுக்குத் தேவையில்லை. என்றாலும் இத்தகைய உபாதை ஒன்றும் இல்லாதவளாகிய உயர்வுடைய பரமனே, எல்லாவித குறைபாடுகளும் உடைய உயிர்களை ஈடேற்ற வேண்டுமென்ற இணையற்ற கருணையுடையவனாக எப்போதும் உள்ளான். இந்தக்கருணையை நீக்கிட அவனால் ஆகாது. எனவே கருணை ஆண்டவனை விட்டுப் பிரியாத இயல்பாகும். இந்த நீங்காக் கருணை நிலையமாக, இறைவன் இருத்தலால் அவன் உயிர்களுக்கென ஓய்வின்றி உழைத்த வண்ணம் இருக்கிறான். அவனுடைய இந்த உழைப்பைத் திருக்கூத்தென்பர். இதுவே பஞ்சகிருத்திய நடனம் ஆகும்.

உயிர் அறியாமையாகிய காரிருளில் மூழ்கி தன்னையே உணர முடியாது இருக்கும் நிலை கேவலநிலை எனப்படும். இந்நிலையில் இருக்கும் உயிர் உய்தியடைவதற்காகவே பெருங் கருணாநிதியாகிய இறைவன் அதற்கு வேண்டிய தனு, கரண, புவன போகங்களை அவ்வவற்றின் வினைக்கேற்ப அருளி அவ்வுயிர்களை கேவலநிலையில் இருந்து சகல நிலைக்கு கொணர்கின்றான். கேவல நிலையினை நள்ளிருள் எனக்குறிப்பிடலாம். அவ்விருளில் உயிர் அறிவின்றி இருக்கும். அதற்கு அறிவுவரச் செய்வதற்காகவே இறைவன் ஐந்தொழிலைச் செய்து சகல நிலைப்படுத்துகின்றான். இது அவன் திருக்கூத்து திருநடனம் இதனையே மணிவாசகப் பெருமான்.

‘நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் தாதனே’

என்று குறிப்பிடுகின்றார். நள்ளிருள் என்பது ஆன்மாவின் கேவலநிலை. அதாவது பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒடுங்கியிருக்கும் காலம். சொற்பிரபஞ்சம் பொருட்பிரபஞ்சமெல்லாம் சத்தமாயையில் ஒடுங்கியிருக்கும். சத்தமாயை சிவசத்தியில் ஒடுங்கும். சத்தி சிவத்துடன் ஐக்கியமாகி இருக்கும்.

மீண்டும் புனருற்பவம் ஆவதற்காக சிவன் ஐந்தொழிலாகிய கூத்தினைச் செய்கின்றான். இவ்வாறே உயிர் சகல நிலையில் கிடந்து உழன்று மெய்யறிவினை- ஞானத்தை திருவருள்வயப்படுத்தனையும்- சுத்தநிலையடையும் வரை இத்திருக்கூத்து நடைபெறும்.

இத்திருக்கூத்தாகிய பஞ்சகிருத்தியம் இடைவிடாது நடைபெறுகின்றது. அதனை உணர்த்தவே “பயின்றாடும்” என்று கூறப்பட்டது. பயிலுதல் இடைவிடாது. நடைபெறுதல் “நாதன்” என்பது தலைவன் என்பதைக் குறிப்பது தலையாயவர் என்பதே தலைவன் என்பதன் கருத்து “தன்னை அடைந்தார் வினைதீர்ப்பதன்றோ தலையாயவர் தங்கடன் ஆவது” என்று நாவுக்கரசர் தமது கூற்றாயினவாறு பதிகத்திலேயே கூறியுள்ளமை உளங் கொள்ளத்தக்கது.

மேலும் திருக்கூத்து உயிர்கள் உய்தியடைவதற்காகவே என்பதை

‘ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்
தொழந்தோம் எய்யாமற்காப்பாய்
எமையேரெம்பாவாய்’

என்னும் மணிவாசகப் பெருமான் வாக்காலும் உணரலாம். நடராசப் பெருமானின் திருநடனம் உணர்த்தும் உண்மையைச் சைவசித்தாந்த நூலாகிய உண்மை விளக்கம் பின்வருமாறு விவரிக்கின்றதைக் காணலாம்.

‘தோற்றம் தூடியதனில் தோயும் தீதி அமைப்பில்
சாற்றியும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்றதீரோத முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு’.

துடியெனப்படும் தமருகம் ஏந்திய கரத்தினால் படைத்தலையும் அபயகரமாகிய அமைந்தகரத்தினால் காத்தலையும், அக்கினி ஏந்திய கரத்தினால் அழித்தலையும், உறுதியாக ஊன்றிய திருவடியினால் மறைத்தலையும், குஞ்சித பாதமாகிய தூக்கிய திருவடியினால் அருளலையும் குறிப்பதாக உள்ள முறைமையிலே முத்திபஞ்ச கிருத்தியமே நடராசப் பெருமான் திருக்கூத்தாகும். நடராசப்பெருமானுடைய திருக்கூத்தினைப் பற்றி திருமூலர்.

‘அம்பலம் ஆடரங்காக அதன் மீதே
எம்பரன் ஆடும் இரு தாளீனீரொளி
உம்பரமாம் ஐந்து நாதத்து ரேகையுள்
தம்பதமாய் நின்று தான் வந்தருளுமே’

‘ஆதிபரன் ஆட அங்கைக்கனலாட
ஓதுஞ்சடையாட உன்மத்தமுற்றாடப்
பாதமதியாடப் பாரண்டமீதாட
நாதமோடாடினான் நாதாந்த நடட்டமே’ என்று போற்றுகின்றார்.

‘வேதங்கள் ஆடமிகு ஆகமம் ஆட்க்
கீதங்கள் ஆடக்கிளர் அண்டம் ஏழுமாடம்

பூதங்கள் ஆடப் புவனம் முழுதாட

நாதங் கொண்டாடினர் ஞான ஆந்தக்கூத்தே'

என்று எம்பெருமான் தில்லையிலே ஆடிய ஞானக்கூத்தினைத் திருமூலர் போற்றுகின்றார். தை மாதம் ஒரு தலைசிறந்த மாதமாகும். சூரிய பகவான் நற் பார்வையால் நற்கருமங்கள் நன்றே நடந்தேறுகின்றன. உத்தராயண புண்ணிய காலம் என்பர். பெரியோர் தை மாதத்துக்கான நட்சத்திரம் பூசம் ஆகும். வடமொழியில் தை மாதத்திற்கு புஷ்ய மாதம் என்பர். ஆகவே புஷ்ய மாத புஷ்ய நட்சத்திரம் சிறப்படைகின்றது. தை மாசத்துப் பூச நட்சத்திர தினத்தைத் தைபூசம் என்பர். இத்தைப்பூசத் தினம் சிவவிரத நாளாகும். இதனால் விசேடமாக எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் சிறப்பு அபிஷேகம் நடைபெறுகின்றது. சிறப்பான பூஜையும் இடம் பெறுகின்றது.

தை மாத பூச நட்சத்திரத்தன்று பஞ்சகிருத்திய நாயகனாகிய ஸ்ரீமன் நடராசப் பெருமானுடைய திரு நடனம் நடைபெற்றது என்பர். தைப்பூசம் வியாழக்கிழமையோடு கூடுஞ் சித்தயோகதினம்வர அன்றுமத்தியானத்திலே, ஆயிரம் முகத்தையுடைய பானுகம்பர் ஆயிரஞ்சங்குத, ஆயிரந்தோளுடைய வாணாசுரன் குடமுழா ஒலிப்பிக்க, பஞ்சதுந்துபி ஒலியும் வேதவொலியும், கந்தர்வருடைய கீதஒலியும் மிக்கெழ ஞான சபையிலே சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு நின்று ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்தருளினார். வியாக்கிரபாத முனிவர் பதஞ்சலி முனிவர் என்னும் இருவரும் பிரமா விட்டுணு முதலிய தேவர்களும் தில்லை வாழ்ந்தணர் மூவாயிரவரும் சிவனருளாலே ஞானக்கண்ணைப்பெற்று அவருடைய ஆனந்த தாண்டவத்தைத் தரிசித்து உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, நெஞ்ச நெக்குருகக் மூழ்கினார்கள். கண்ணீர் பொழிய சிவானந்தக் கடலில் மூழ்கினார்கள்.

சிவபெருமான் அன்று தொடங்கித் தேவர்களும் வியாக்கிரர், பதஞ்சலிமுனிவர் முதலாயினோர் வணங்கச் சிவகாமியம்மை யாரோடு கனகசபையிலே எக்காலமுந் திருநிருத்தத்தைச் செய்தருளுவராயினர். என்று நாவலர் பெருமான் தைப்பூசத்திருநாள் சிறப்புப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். தைமாசத்தில் பெளர்ணமி சேரும் பூசநாள் மிகவும் விசேஷமானதாகும். இந்நாளின் சிறப்புப்பற்றித் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

மைப்பூச மொண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்

கைப்பூச நற்றன் கபாலீசரம் அமர்ந்தான்

நெய்ப்பூசம் ஒண்பூக்கல் நேர்மையார் கொண்டாடும்

தைப்பூசங் காணாதே போதியோ யும்பாவாய்'

என்று பும்பாவையை உயிர்த்தெழப் பாடிய பதிகத்திலே பாடியது குறிப்பிடத்தக்கது. தில்லை மூவாயிரவர்களுக்கும் மனு மகன் இரணியவர்மனுக்கும் தில்லை நடராசர் தரிசனங் கொடுத்த தினமும் இத்தைப்பூசத்திருநாளே. தைப்பூசம் முருகனுக்குரிய விசேட தினமாகும் ஆறுபடை வீட்டு யாத்திரைகாலமும் இதுவாகும். இதனால் விரத அனுட்டானத்தோடு முருகப்பெருமானையும் வழிபடல் வழக்கமாகும். இத்தினத்தில் சிறப்போடு இறைவழிபாடாற்றி இறைவனருள் பெறுவோமாக.

நன்றி - 'சைவந்தி' வீஷ் தை

இந்து சமய வளர்ச்சியில் சூரிய வழிபாடு பெறும் முக்கியத்துவம்

திரு. கீ. புண்ணியமூர்த்தி,
B.A, (Dip. in. M.Ed.)

இயற்கை பொருட்களில் சூரியனே முதன்மையானதாகும். இருக்கு வேதத்தில் சூரியன் “சவித்திரு” எனும் பெயரில் வழிபடப்பட்டுள்ளான். சூரியனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு போற்றும் சமயம் சௌர மதமாகும். சூரியனை வழிபடும் காயத்திரி மந்திரம் இருக்கு வேதத்தில் முதன்மை பெறுகிறது. கண்ணூராக சூரிய பகவானை நாம் காண்பதாலேயே அவனுக்கு விக்கிரகமோ, கோயிலோ அவசியமற்றதாகிறது. எனினும் பாரதத்தில் சில கோயில்கள் சிறப்புப் பெறுகின்றன.

சூரியன் தன்னை வணங்குபவர்களின் அக இருளை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொடுப்பவனென்று யசூர் வேத சுலோகங்கள் கூறுகின்றன. இதே போன்று சாம அதர்வ வேதங்களில் சூரிய வணக்கத்துக்குரிய பல சுலோகங்கள் காணப்படுகின்றன. காயத்திரி மந்திரத்தின் மூலப்பொருளானது யார் நம் அறிவைத் தூண்டுகிறாரோ அந்த சுடர்க் கடவுளின் மேலான ஒளியைத் தியானிப்போமாக என்பதாகும். அதாவது பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரம்பொருளில் தோன்றி மீண்டும் அதனிடமே ஒடுங்கும் என்பதே இதன் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும்.

இருக்கு வேதகாலத்தில் சூரியனைப் பற்றி நம்பிக்கைகள் பல்வகைப்பட்டவனாகக் காணப்பட்டன. அதாவது ஒற்றைச் சக்கரத்தையுடைய ரதத்தை ஏழு பச்சைக் குதிரைகள் இழுத்துச் செல்ல இடுப்புக்குக் கீழ் உடலற்ற பூசன் எனும் சாரதி ஓட்டுகிறான். ஒற்றைச் சக்கரமானது விண்ணில் சூரியனைக் காணும் பரிதி வடிவத்தையும் ஏழு குதிரைகளும் ஒளியின் ஏழு நிறங்களையும் ஆன்மாவின் ஏழு பிறப்புக்களையும், ஏழு ஞான பூமிகளையும் குறிக்கின்றன. ரதத்தினுள் எழுந்தருளியுள்ள சூரிய பகவான் சங்கு, சக்கரத்தையும் ஏந்தியுள்ளார். சங்கு, சக்கரங்கள் பிரபஞ்சம் யாவும் அவனிடமிருந்து வந்தவை என்பதையும் சக்கரமானது பிரபஞ்சம் அவன் ஆணையின் கீழ் ஒழுங்குடன் இயங்குகின்றது என்பதையும் குறிக்கின்றது.

மேலும் “இடுப்பில் கச்சை கட்டியிருப்பவன்” என்றும், “பாதங்கள் வரை மூடப்பட்டிருப்பவன்” என்றும் வேதகாலத்தில் நம்பப்பட்டது. ஆகமங்கள் சூரிய வழிபாடு பற்றிப் பலவாறு எடுத்துக் கூறுகின்றன. சூரியனுடைய இருதயத்தில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்வதாலும் ஆன்மார்த்த, பரார்த்த பூசைகளிலே முதலிலே சூரிய பூசை செய்யும் படி ஆகமங்கள் கூறுகின்றபடியாலும் சூரியன் அட்ட மூர்த்தங்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. பரசொருப வணக்கம், படிகம் வைத்து வணங்கல் போன்றவை சூரிய வழிபாட்டுக்குரிய சிறப்புக்களாகக் காணப்படுகின்றன. சந்தியா வந்தனக் கிரியைகளின்போது காயத்திரி மந்திரம் ஓதப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆலயக் கிரியைகளில் சிவப்புப் பட்டு, சிவப்புப் பூ, சிவப்புத் தானியம் என்பன இடம் பெறுவது சூரியனை மகிழ்விப்பதற்கேயாகும். நவக்கிரகங்களில் சூரியன் நாயகனாக இருப்பதும், ஆலயங்களில் நவக்கிரகங்கள் உள்ள ஆலயங்கள் சிறப்புப் பெறுவதும் முக்கியமானதாகும்.

மேலும் இதிகாசங்களில் கூட சூரிய வழிபாடு சிறப்புப் பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது. இராமாயணத்தில் இராமன் அகத்தியரிடமிருந்து “ஆதித்ய ஹிருதயம்” எனும் அற்புத மந்திரத்தைக் கற்று அதனைக் கொண்டே இராவணனை வென்றான் எனப்படுகிறது. மேலும் மகாபாரதத்தின் இதய ஸ்தானமான பகவத்கீதை சூரியனுக்கு மிக முக்கிய இடம் வழங்குகின்றது. “ஒளி வீசுகின்ற பொருட்களில் நான் கதிரவன் ஆவேன்” என்று கிருஷ்ண பசுவான் கீதையில் உரைத்தருளியுள்ளார்.

மேலும் சூரியனின் பெருமை பற்றி விஷ்ணு புராணம், பாகவதபுராணம் முதலிய நூல்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. மந்திரங்களின் தாயாகக் காயத்திரி மந்திரத்தைப் புராணங்கள் போற்றுகின்றன. இதனை வேதவித்து எனவும், இது பிரணவத்தில் இருந்தே ஆரம்பமாகியது எனவும் புராணங்கள் போற்றுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களிலும் சூரியனின் பெருமை பறைசாற்றப்படுகிறது. இளங்கோவடிகள் தனது காப்பியத்தை ஆரம்பிக்கும் போது முதலாவது அடியாக “ஞாயிறு போற்றுவதும்” என்று ஆரம்பிக்கிறார். கண்ணகி சூரியனைப் பார்த்து “நீ அறிய என் கணவன் கள்வனா” எனக் கேட்கிறாள். திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் புகழ் ஞாயிறு எனப் போற்றுகின்றார். வட இந்தியாவில் குஷானர், கனிஷ்கர் போன்றோர் சூரிய வழிபாடு செய்ததாக சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. முல்தரன் என்ற இடத்தில் சூரியன் கோயில் ஒன்று காணப்படுகிறது. அதேபோல் ஓரிசா புவனேஸ்வரம் சூரியன் கோயில் பிரசித்தி வாய்ந்ததாகும். காஷ்மீரிலும் ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த சூரியன் கோயில் காணப்படுகிறது. ஆவடுதுறை சூரியன் கோயிலும் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியதாகும்.

சூரிய பகவான் இந்துக்களால் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றான். அவை பற்றிப் பார்ப்போமானால்
 ஆதித்யன் - தேவர்க்கெல்லாம் தலைவன்
 திவாகரன் - பகல் செய்பவன்
 பாஸ்கரன் - ஓளியை உண்டு பண்ணுபவன்
 சூரிய நாராயணன் - செயலைத் தூண்டும் கடவுள்.

இவை தவிர தினகரன், பகலவன், ஞாயிறு, வெய்யோன், பரிதி எனப் பல பெயர்களைக் கொண்டவனாகச் சூரியன் காணப்படுகின்றான்.

சூரியன் உறையுமிடத்தைச் “சௌர மண்டலம்” என சௌர மதத்தவர்கள் அழைக்கின்றனர். இறைவன் சூரிய வடிவிலிருந்து கொண்டு இருளை அகற்றி, மழையைக் கொடுத்து, உயிரினங்களை வாழ வைக்கின்றான் என்பது சௌர மதத்தினரின் கொள்கையாகும். சூரியனின் தேவியர்களாக உஷா தேவியும்,

ப்ரத்யுஷா தேவியும் காணப்படுதவாக செளரர்கள் சூரியன் உறையுமிடத்தைச் “சௌர மண்டலம்” என செளர மதத்தவர்கள் அழைக்கின்றனர். இறைவன் சூரிய வடிவிலிருந்து கொண்டு இருளை அகற்றி, மழையைக் கொடுத்து, உயிரினங்களை வாழ வைக்கின்றான் என்பது செளர மதத்தினரின் கொள்கையாகும். சூரியனின் தேவியர்களாக உஷா தேவியும், ப்ரத்யுஷா தேவியும் காணப்படுதவாக செளரர்கள் நம்புகின்றனர். மகர சங்கராந்தி எனப்படும் தைப்பொங்கல் திருநாளில் சூரியனுக்குச் சிறப்பு அபிஷேக ஆராதனைகள் இடம்பெறும். சூரியனுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காகவே தைப்பொங்கல் கொண்டாடப்படுகிறது. தைமாதம், விளைந்த நெற்பயிரை அறுவடை செய்யும் காலமாகும். இக்காலத்தில் கிராமங்களில் மகிழ்ச்சி காணப்படும். இம் மகிழ்ச்சிக்கு மூலகாரணமானவன் சூரியன். அதனாலேயே புது அரிசியால் பொங்கல் செய்து நிவேதித்து மகிழ்கிறோம். பொதுவாகப் புது அரிசியைச் சமைத்தால் குழைந்து போகும். அப்படிக் குழைவாகச் செய்யப்படுவதே பொங்கலாகும்.

சூரியன் தெற்கிலிருந்து வடக்காகப் பூமத்திய ரேகையைக் கடக்கும் போது தனுசு ராசியிலிருந்து மகர ராசிக்கு இடம் மாறுகிறது. இவ் இடப்பெயர்ச்சியே “மகர சங்கிராந்தி” ஆகும். இதனை உத்தராயண சங்கிராந்தி எனவும் அழைப்பர். சூரியனின் இவ்வகை இடப்பெயர்ச்சி உழவர்களுக்கு வளமான காலநிலையைத் தோற்றுவிக்கிறது. வடபாரதத்தில் இச்சங்கிராந்தி பன்னிரு ஆண்டுகளுக்கொரு தடவை “கும்பமேளா” எனும் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் தைப்பொங்கலின் முதன்நாள் (மார்கழி இறுதித்தினம்) போகிப் பண்டிகை கொண்டாடப்படுகிறது.

சூரியன் மேடராசியிற் புகும்போது தமிழ்ப்புத்தாண்டு பிறக்கிறது. அதேவேளை வடதிசை நோக்கிச் செல்லும் சூரியன் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலின் மூலத்தானத்தைக் கடந்து செல்லும் தினம் சித்திரைப் புத்தாண்டாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. அத்துடன் சூரியன் தெற்கு நோக்கிச் செல்லும் தட்சிணாயத்தின் தொடக்க தினம், அதாவது ஆடிமாத முதல்நாள் இந்துக்களால் ஆடிப்பிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. எனவே இந்துக்களின் பண்டிகைகள் சூரியனை மையமாக வைத்து உருப்பெற்றிருப்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூற முடியும்.

மேலும் “ஆவணி ஞாயிறு” சூரியனுக்குரிய விரதநாளாக அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் சூரிய வழிபாட்டில் உள்ளடக்கியிருக்கும் தத்துவக் கருத்துக்களைப் பார்ப்போமானால், இந்துக்களால் சூரியன் பிரமமாகவே காட்சி பெறுகிறான். அதாவது உபநிடத மகாவாக்கியங்களான “தத்து மசி”, “சோகம் அஷி”, “அகம் பிரமாஷ்மி” போன்றவை குறிப்பிடுவது போல், இரண்டுக்குமிடையே வேறுபாடு காணமுடியாது. சூரியனை இந்துமதக் கோட்பாடுகள் விழிக்கும்போது “ஏ போகனே (பூஷன்) ஒரே ஒளியே! ஏகரிஷியே ஆஞ்ஞனே (யமன்) பிரசாபதியின் வழித்தோன்றலே” என விழிக்கின்றன. அத்துடன் “உன் கதிர்களின் பரப்பில் உள் கதிரொளியை கூட்டிவை. உன்னில் நான் பார்க்கும் எழிலார்ந்த உன் உருவம் என்னே! தொலைவில் இருக்கும் அவனே நான், நானே அவன் இக் கருத்துக்கள் சூரியன், பிரமமாகவும், ஆன்மாவாகவும் அனைத்துமாகவும் அமைந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது.

மேலும் கிரேக்கர்கள் சூரியனை “அப்பலோத் தெய்வம் என அழைப்பர். கிரேக்கர்கள் மாத்திரமின்றி பாரசீகர், யப்பானியர் போன்றோரும் சூரியனை வழிபடுகின்றனர். தாய்லாந்தில் உழவுத் திருவிழா “விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. ஜாவாவில் மிக அழகான சூரியனார் சிலை காணப்படுகின்றது. அத்துடன் சூரியனை வணங்குவதன் மூலம் ஆரோக்கியமான உடலையும் சிறந்த அறிவையும், நல்ல கண் பார்வையையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என தற்கால விஞ்ஞானிகளும் கருதுகின்றனர்.

சூரிய வழிபாடு சௌரம் எனும் தனி மதமாக இருந்த போதிலும் சைவத்தோடு இணைந்து (சிவமூர்த்தங்களுள் ஒன்றாகவும் அமைந்து) ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கும் வழிகாட்டுகிறது. மேலும் சூரிய பகவானை இந்துக்கள் மட்டுமன்றி உலகம் முழுவதுமே போற்றி வழிபடும் பண்பாடு பெருகி வருகின்றது எனலாம்.

நன்றி - ‘இந்து ஒள்’ ஏவீளம்பி வருடம் மார்ச்சு 2017

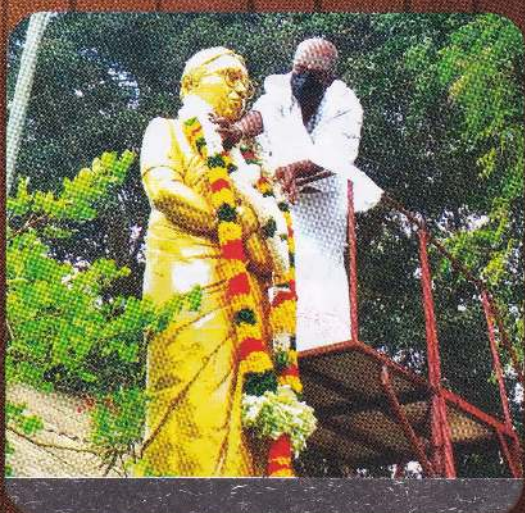
சண்டேசுர நாயனார்

சோழ நாட்டில் திருச்சேய்ஞலூர் என்னும் திருப்பதியில் வேதியர் குலத்தில் காசிபர் கோத்திரத்தில் எச்சத்தனாக்கும் பவித்திரை என்னும் பெண்ணணங்கிற்கும் புத்திரராக விசாரதருமர் என்றொரு குழந்தை பிறந்தது. இவரே பின்னர் சண்டேசுர நாயனார் ஆகின்றார். முற்பிறவி உணர்வுள்ள விசாரதருமர் வேதாகம உணர்வை விரைவிற்பெற்றார். ஏழாம் ஆண்டில் உபநயனம் முடிந்தது. வேதாகம உணர்வை இயல்பாகக் கொண்டிருந்த பிள்ளை ஆண்டவன் திருவடி அன்புடனானார்.

ஒரு முறை விசாரதருமரும் மாணவர்களும் வெளியே புறப்பட்டனர். அப்பொழுது ஆனிரைகளும் கூடவே சென்றன. ஒரு இளங்கன்று மேய்ப்பவனை முட்டியதால் அவன் அடிக்கலானான். கண்ட விசாரதருமர் அவனைத் தடுத்தது தானே ஆனிரைகளை மேய்க்கத் தொடங்கினார். பசுக்களின் சொந்தக்காரரான அந்தணர்களின் அங்கிகாரத்தைப் பெற்று விசாரதருமரே நாளும் ஆனிரைகளை மேய்க்கத் தொடங்கினார். பசுக்கள் அவரிடம் அன்பு கொண்டன. விசாரதருமர் கிட்டவந்தாற் பால் சொரிந்தன. விசார தருமர் ஓர் ஆத்திமரத்தடியில் மணலைச் சிவலிங்க மாக்கி ஆனிரைகள் சொரியும் பால் கொண்டு அபிஷேகிப்பார். மலர்களைப் பறித்து அர்ச்சிப்பார். பூசைக்குக் கிடைக்காத பொருள்களைப் பாவனை மூலம் கண்டு அர்ச்சிப்பார். இவர் செயலைக் கண்ட ஒருவன் அந்தணர்க்கு அறிவித்துவிட்டான். கோபங்கொண்ட தந்தை மறைந்து நின்று நிகழ்ந்ததைக் கண்டு வந்து காலால் எல்லாவற்றையும் சிதைக்கின்றார். அந்த அபாத செயலைப் பொறுக்கமாட்டாத பிள்ளை ஒரு கோலை எடுத்து ஓச்சினார். அது மழுவாகி எச்சத்தன் காலைத் துண்டாடியது. இறைவன் இடபாருடராய் உமையம்மையுடன் காட்சி தந்தார். விசாரதருமர் உடலைத் தடவி அணைத்துக் கொண்டார். விசாரதருமரது உடம்பு சிவமயமாய்ப் பேரொளியுடன் விளங்கியது. “திருத்தொண்டர்களுக்கு உன்னைத் தலைவனாக்கினோம். நாம் உண்பன உடுப்பன எல்லாம் உனக்கே. அதற்காக உனக்குச் சண்டேசுரபதந் தந்தோம்” என்று சிவபெருமான் அருளித் தம் திருச்சடையிலிருந்த கொன்றை மாலையை எடுத்து அவருக்குச் சூட்டினார். சண்டேசுர எல்லோரையும் வணங்கி சண்டேசுர பதத்தை அடைகின்றார். சண்டேசுரப் பெருமானால் வெட்டுண்ட எச்சத்தனும் குற்றம் நீங்கித் தேவ உலகை அடைகின்றான். இவர் முத்தியடைந்த திருநாள் தை உத்தரம்.

சிவதீதமிழ்ச்செல்வியின் பிறந்தநாள் நிகழ்வுகள்

சிவத்தமிழ்ச்செல்வியின் பிறந்தநாள் - சிவத்தமிழ் விருது வழங்கல்

